

Cecilia Sumell

Statsministern dansade!

En undersökning av politiska skandaler ur ett könsstereotypperspektiv

Cecilia Sumell

Statskunskap med medier och
kommunikation

Avhandling för magisterexamen

Handledare: Kim Strandberg, Thomas
Karv

Fakulteten för samhällsvetenskaper och
ekonomi

Åbo Akademi

Vasa, 2023

Abstrakt

Författare (efternamn, förnamn): Sumell, Cecilia Amanda	Årtal: 2023
Arbetets titel: Statsministern dansade! En undersökning av politiska skandaler ur ett könsstereotypiperspektiv	
Avhandling för magisterexamen i statskunskap med medier och kommunikation	Sidantal (tot.): 61
Vasa: Åbo Akademi. Fakulteten för samhällsvetenskaper och ekonomi	
Ev. projekt inom vilket arbetet gjorts:	
<p>Abstrakt (avhandlingens teoretiska utgångspunkt, syfte, forskningsfrågor, metoder, respondenter/material, huvudsakliga resultat, slutsatser): Politiska skandaler är något som har kommit för att stanna i samhället. Politikerna råkar ut för olika typer av skandaler som är av olika allvarlighetsgrad. Det kan handla om allt från ekonomiska skandaler till så kallade yttrandeskandaler. Syftet med denna avhandling är att studera politiska skandaler ur ett könsstereotypiperspektiv. För att nå syftet ställer jag två frågeställningar: 1. Hur rapporterade medierna om Sanna Marins ”festskaandal”? och 2. Vilka, om alls, könsstereotypa gestaltningar kan skönjas i denna rapportering? Studien görs genom en kvalitativ textanalys för att se på hur kvällstidningarna Iltalehti och Ilta-Sanomat rapporterade om Sanna Marins läckta bild- och videomaterial av firandet, sommaren 2022.</p>	
Nyckelord: Politiska skandaler, mediernas roll, kön, könsstereotyper, statsministern, kvällstidningar, rapportering av politiska skandaler, skandaler i Finland, Sanna Marin, könsstereotypa gestaltningar.	

Innehåll

1 Inledning.....	5
1.1 Tematik och problemformulering	5
1.2 Sanna Marins skandal.....	9
1.3 Syfte och frågeställning.....	9
1.4 Avhandlingens disposition	11
2 Teoretisk referensram.....	12
2.1 Politiska skandaler.....	12
2.1.1 Olika typer av politiska skandaler	13
2.2 Skandaler som mediala konstruktioner	15
2.3 Stereotyper	16
2.3.1 Könsstereotyper.....	17
2.3.2 Könsstereotyper och politiska skandaler	19
2.4 Politiska skandaler i Finland	22
2.5 Gestaltningsteorin.....	25
2.6 Könsstereotypa gestaltningar av skandaler	25
2.7 Personifiering av politiken	28
2.8 Summering	29
3 Undersökningens metod och design.....	30
3.1 Forskningsdesign och metod.....	30
3.1.1 Alternativa metoder	32
3.1.2 Kritiskt granskande av metoden	33
3.2 Genomförande av urval	34
3.3 Tillförlitlighet	35
3.4 Hur materialet analyseras	35
3.5 Summering	36
4 Analys.....	37
5 Resultat.....	46
5.1 Slutdiskussion.....	46
5.2 Metoddiskussion.....	48
5.3 Förslag till vidare forskning	49
6 Slutsatser	50
Litteraturförteckning	51
Bilagor.....	57

Figurförteckning

Figur 1. Antal artiklar som innehöll följande teman	37
--	----

1 Inledning

I detta kapitel diskuterar jag bakgrunden till forskningen och tar upp mitt syfte och frågeställningar för avhandlingen. Jag redogör även för avhandlingens disposition i slutet av kapitlet.

1.1 Tematik och problemformulering

Sommaren 2022 spreds en del videor och bilder på Finlands statsminister Sanna Marin som festade med sina vänner på sin lediga dag. Medierna rapporterade flitigt om händelsen och en hel del diskussion fördes kring fallet. Den allmänna diskussionen i medierna kretsade kring om sådant beteende var berättigat av en statsminister och kanske specifikt av en kvinnlig statsminister.

Politiska skandaler är ett vanligt förekommande fenomen i demokratiska samhällen. Då demokratier är baserade på öppenhet, tillgänglighet och inkludering leder det till att felaktigheter som förekommer i politiken når allmänheten. Plattformen som skandaler kräver finns bara i de länder som har ett redovisningsansvar. (Tumber & Waisbord, 2004, s. 1035). Kunskapen om följderna av politiska skandaler är begränsad och omfattar mestadels resultat från västerländska demokratier. Ändå har det påpekats att kulturella aspekter är viktiga i samband med skandaler och att en normöverträdelse kan vara skandalös i ett land / världsregion men inte i en annan. (Sikorski, 2018, s. 3121).

Politiska skandaler har ansetts vara en helt egen typ av skandal. Enligt Herkman (2011) handlar det om politikens moral som finns i bakgrunden för politiker eller politiska system och som ifrågasätter olika handlingars trovärdighet. Enligt Kantola och Vesas forskning (2013) är den vanligaste typen av politisk skandal i Finland ekonomiska skandaler, det vill säga skandaler som har att göra med korruption, mutor eller andra olämpliga ekonomiska fördelar för politikern. Den näst vanligaste typen är opassande personligt beteende, som vanligtvis är alkoholrelaterat. Politiska skandaler är viktiga eftersom de berör politisk makt direkt. Ingen politiker är säker med tanke på en skandal. Ett bra exempel på en politisk skandal är Watergateskandalen i USA vilken berörde president Richard Nixon år 1974. Watergate var inte

bara viktigt i sig, utan inledde en ny fas i demokratisk journalistik där avslöjandet av en skandal fick en stor roll i journalisternas vardag. Att tvinga politiker att be om ursäkt, eller till och med att avgå, blev ett viktigt mål för många ambitiösa journalister. (Moilanen, 2016, s. 6). Antalet studier som undersöker effekterna av politiska skandaler har kontinuerligt ökat under de senaste fyra decennierna. I linje med forskningen som visar att nyhetsmedia rapporterar skandaler mycket mer regelbundet. (Sikorski, 2018, s. 3121).

Niemi (2009) säger att politiker är valda på basis av, och arbetar utifrån förtroende. Särskilt ministrar krävs på grund av sin ansvarsfulla ställning ibland till och med orimlig integritet även i hans privatliv. Uppkomsten av ett bråk eller till och med en skandal behöver inte betyda att politikern på ett olämpligt sätt har sökt ekonomiska eller andra fördelar i sin position eller ens brutit mot lagen. För att medierna ska bli intresserade av fallet räcker det med att politikerns gärning innehåller ett normbrott som kan ge upphov till kritik. Det finns inget nytt i så kallad skvallerjournalistik och att pröva privatlivets gränser. Det viktigaste nya fenomenet är att de så kallade kvalitetsmedierna i början av 2000-talet har tagit ett ordentligt grepp om dessa uppståndelser och skandaler i politikerns privatliv, och de har spridit sig över hela medieområdet. Ur den aktuella forskningens synvinkel är det väsentligt att sådana ämnen tas upp i såväl traditionella nyhetsmedier som i dag- och kvällspressen. (Niemi, 2009).

Att avslöja en politisk skandal ses både som en journalistisk uppgift och som en strategisk, marknadsrelaterad investering när det gäller rykte och allmänhetens intresse. Om skandalen leder till att till exempel en minister avgår, ger det bevis på mediernas effektivitet och makt. (Allern & Pollack, 2012, ss. 19–20). Allern och Pollack (2012) fortsätter med att konstatera att en skandal som är personifierad och innehåller flera detaljer är lätt att framställa visuellt och drar till sig större allmänt intresse än traditionella och mer institutionella politiska nyheter. Dessutom kan alla enkelt bilda en egen åsikt gällande normöverträdelser och ta distans från den inblandade personen. Några dagar efter avslöjandet av skandalen kan publikens reaktioner på medierapporteringen ha förändrats till något som lever ett helt annat liv, något som bekräftar betydelsen av både skandalen och mediernas täckning av den. (Allern & Pollack, 2012). Enligt Sikorski (2018) spelar källan till respektive skandal en relevant roll. Anklagelser gällande politiska skandaler från en tidning har en starkare negativ effekt på människors avsikt att rösta på en kandidat än anklagelser från en icke-statlig organisation. (Sikorski, 2018, s. 3120).

Kommersialiseringen av media och skärpningen av nyhetskonkurrensen har under detta millenium väckt oron kring politikerns offentliga underhållning. Å ena sidan har oron väckts av

personifiering och expansion, å andra sidan tabloidisering, det vill säga att journalistiken går mer och mer mot kvällstidningarnas håll. Begreppet tabloidisering har därför hänvisats till den skrämmande utvecklingen där all journalistik går mot den journalistik som kvälls- och skvallertidningarna utövar. (Herkman, 2011, s. 142). Begreppet tabloidisering härstammar från ordet tabloid, som i sin tur brukar likställas med kvällstidningarna. I det här fallet hänvisar tabloid till något mer underhållande än vanligt i tidningar, till lättare och mer sensationellt innehåll. (Kivioja, 2004, 24; Saari 2007, ss. 15–16.)

I Finland har begreppet tabloidisering en ganska stark negativ klang. Tabloidiseringen har ansetts skifta tidningarnas fokus från politik till underhållning, offentliga personer, relationer och skandaler. Man har också sett till att journalistikens stil blir anekdotisk och lättsam, skandalös och personorienterad. (Herkman, 2011, s. 142). Herkman (2011) påpekar att även om mycket av mediabevakningen av politik är vardagspolitik dras allmänhetens uppmärksamhet lätt till enskilda mediehändelser. Från det sakliga nyhetsflödet minns folk ofta bara skandaler. Politik och ekonomi har inte försvunnit från kvällspressen men nuförtiden är deras andel av löpsedlar marginal. Dock har politiska skandaler en stor försäljningspotential även om det handlar om undantagsfall (Kivioja, 2004).

Skandaler har i allmänhet negativa effekter på politiker. Olika studier visar att vissa egenskaper och beteenden hos politiker som är inblandade i en skandal kan förstärka eller mildra vissa skandaleffekter. Politikerns kön kan spela roll. Huruvida kvinnliga eller manliga kandidater bedöms hårdare verkar bero på andra faktorer, såsom typ av skandal, studiekontext och land. (Sikorski, 2018, ss. 3118–3119). En politiker som är involverad i en skandal resulterar i negativa åsikter kring politikern hos väljarna. Situationens omfattning påverkas ändå mycket av specifika effekter som medborgarnas tidigare åsikter och attityder, deras allmänna nivå av politiskt förtroende och politisk cynism. Dessa variabler spelar en viktig roll för effektiviteten gällande informationen av skandalen. Dessutom kan effekterna av skandalösa nyheter variera beroende på typ av skandal. (Sikorski, 2018, s. 3120).

För kvinnliga politiker är skandaler ofta privata på så sätt att de är kopplade till politikerns personlighet, privatliv eller familj och inte till deras politiska åsikter eller handlingar (Allern & Pollack 2012, s. 136). Bland kvinnliga politiker kan lindriga överträdelser också leda till en enorm politisk skandal, som man exempelvis såg i fallet med Mona Sahlin 2010. Hon var en svensk riksdagsledamot som avsattes från sin post som socialdemokraternas partiledare, innan

hon troligen skulle överta posten som statsminister år 2010. Detta berodde till stor del på den berömda ”Toblerone- skandalen” som gällde Sahlins missbruk av sitt statliga kreditkort. Analyser av situationen har visat att journalister som rapporterade om Toblerone-skandalen i sina berättelser starkt koncentrerade sig på Sahlins kön, moderskap, utseende och även på hennes kläder samt smink. Efter att hon inte blev invald i riksdagsvalet 2010 lämnade Sahlin så småningom alla sina politiska uppdrag. Reaktionen i den svenska pressen var positiv. Sahlins avgång beskrevs som ”klok och ansvarsfull”. (Allern & Pollack, 2012, s. 131).

Bromander menar (2012) att medierna skriver mer om kvinnors skandaler än om mäns. Kvinnornas skandaler anses som större, det rapporteras mycket mer om dem och kvinnors skandaler tenderar ha ett större nyhetsvärde. Männens skandaler förs oftare upp på dagordningen än kvinnornas skandaler men kvinnornas skandaler tenderar att stanna längre på dagordningen. Att kvinnornas skandaler väcker större intresse än männens skandaler är intressant också för att storleken på mediernas rapportering kan vara ett mått på hur allvarlig eller viktig skandalen anses vara.

Enligt Bromander (2012) sker kvinnornas överträdelser huvudsakligen i den privatlivet och medierna rapporterar kring det mest från en juridisk synvinkel. Skillnader framkommer också när det gäller huruvida kvinnornas och männens överträdelser sker i den offentliga sfären eller privatlivet. Bland kvinnorna är det privata misslyckanden som huvudsakligen uppmärksammas i medierna. Mediernas fokuserar mer på vem i stället för vad i kvinnornas skandaler än i männens skandaler och därmed ges männen en mer balanserad rapportering än kvinnorna. (Bromander, 2012).

Cucchi och Cavazza (2021) skriver att en kvinnlig politiker har mest att förlora på en skandal eftersom folk baserat på könsstereotyper förväntar sig mer ärlighet av en kvinna än av en man. De stöder tidigare forskning om det bindande inflytandet av könsstereotyper i politiken vilket signalerar att även i fall av överträdelse och oberoende av överträdelsens karaktär får kvinnor betala ett högre pris för skandalen jämfört med män på grund av den stereotypa förväntan på ärlighet som förknippas med kvinnor. Resultaten i deras undersökning visade att deltagarna inte uttryckte olika bedömningar av den kvinnliga kontra manliga politikerna när deras beteende avvek från kvaliteter stereotyp förknippade med män och kvinnor. Men när deltagarna ansåg att personen var ansvarig för skandalen, straffades kvinnor hårdare än sina manliga kollegor. (Cucchi & Cavazza, 2021).

1.2 Sanna Marins skandal

Sommaren 2022 var statsminister Sanna Marin och festade med en grupp kändisar i en privat lägenhet och senare vid restaurang Teatteri. En del av kvällen filmades in av vännerna och på videon ser man Sanna Marin och de andra dansa till olika låtar. Efteråt började några videon som enligt Marin var spelad in endast för privatbruk, spridas på sociala medier och en så kallad skandal var färdig. Marin påpekade att det inte var mening att videon skulle spridas till allmänheten utan det var en privat video som publicerades på ett privat Instagram-konto. Marin betonade att hon inte ansåg att hon eller någon annan hade gjort något fel under kvällens gång. En central del av skandalen var att folk började analysera vad som sades i videon. Tidningarna och speciellt kvällstidningarna började analysera ifall videon innehöll uttryck som ”jauhojengi” och därmed misstänktes det om statsministern eller någon annan i sällskapet kunde ha använt droger. Marin nekade det här och beslöt sig att ta ett drogtest med lite påtryckningar bland annat från andra politiker. Kvällstidningarna diskuterade även om sådant festande var passande för statsministern. Diskussionen kretade också kring om Marin var i ett sådant skick att hon kunde klara av sina arbetsuppgifter om en katastrof inträffade under kvällen. Även hennes vänner diskuterades, inte minst sångaren Olavi Uusivirta som statsministern dansade med under kvällen. Rapporteringen om skandalen fortsatte i flera veckor. En del könsstereotypa förväntningar kan ha kommit upp i rapporteringen och därmed ska den här avhandlingen se på fallet.

1.3 Syfte och frågeställning

Följande avsnitt berör undersökningens syfte och frågeställningar. Det finns ett tankesätt om att manliga och kvinnliga politiker blir behandlade olika i medierna när en skandal inträffar. Kvinnor får oftare ta en hårdare smäll på grund av en skandal och det kan finnas en del könsstereotypa förväntningar som angår endast kvinnliga politiker. Syftet med denna avhandling är därför att studera politiska skandaler ur ett könsstereotypiperspektiv. För att nå syftet med undersökningen ställer jag två frågeställningar:

1. Hur rapporterade medierna om Sanna Marins ”festskaandal”?
2. Vilka, om alls, könsstereotypa gestaltningar kan skönjas i denna rapportering?

I denna studie diskuteras forskningsfrågorna ur ett finländskt perspektiv. Det här görs med hjälp av en kvalitativ innehålls- och textanalys genom att granska litteratur om politiska skandaler och om könsstereotyper. Jag studerar kvällstidningarnas rapportering av Sanna Marins festsandal, generellt och ur ett könsstereotypiperspektiv. Studien görs genom en undersökning om hur kvällstidningarna Iltalehti och Ilta-Sanomat rapporterade om det material som spreds om Sanna Marins firande, sommaren 2022. Det här görs via noggrann genomläsning och analysering av alla 36 samlade artiklar och temakategorier som formats utifrån egna kategorier som har blivit gjorda för den här analysen.

Finländska kvinnor var de andra i världen som fick rösträtt 1906. Samtidigt gjordes kvinnor valbara i riksdagsval, och det första riksdagen som valdes 1907 hade 6 procent kvinnliga riksdagsledamöter. Kvinnors representation har ökat stadigt sedan dess och nådde mer än 40 procent på 2000-talet. Könssammansättningen i den finländska riksdagen är mer balanserad än i de flesta andra västerländska demokratier. Kvinnor rekryterades också till regeringen mycket tidigt, den första kvinnliga ministern utsågs 1926. Mellan 1991 och 2015 rådde jämställdhet mellan könen gällande ministerposter i regeringen. Faktum är att kvinnor från 2007 till 2011 innehade 60 procent av regeringsposterna. Till skillnad från de flesta andra länder i västvärlden har Finland också haft en kvinnlig president, Tarja Halonen (2000–2012). (Lefkofridi et al. 2019, s. 751).

I och med att Finland är ett såpass jämlikt land även i det politiska livet kan man förvänta sig att även politikernas skandaler rapporteras jämlikt och att könsstereotyper inte förekommer. Det är få som har hunnit studera det specifika fallet med Sanna Marin då fallet är så färskt, vilket gör det intressant. Jag har inte stött på någon forskning som behandlar alla dessa frågor och därför anser jag att det viktigt att studera. Min forskning fokuserar på hur det för tillfället ser ut gällande mina frågeställningar. Däremot går jag inte in på möjliga orsaker, det vill säga varför något är på ett visst sätt. Nedan presenterar jag avhandlingens disposition.

1.4 Avhandlingens disposition

I detta avsnitt presenteras avhandlingens uppbyggnad. Delarna är alla relevanta för att uppnå en heltäckande undersökning. Avhandlingens disposition är indelad i fem kapitel. I första kapitlet finns inledning med bakgrund till forskningsämnet. Därefter presenteras syftet och forskningsfrågorna. I det andra kapitlet tas den teoretiska bakgrunden upp som behandlar det mest centrala som har blivit forskat om ämnet förut, bland annat om politiska skandaler, könsstereotyper och gestaltningar. Kapitel tre presenterar metodval, material och alternativa metoder för min empiriska undersökning. Jag tar upp valet av metod för min undersökning genom att lyfta fram för- och nackdelar med metoden och andra metoder som kunde ha använts i studien. Kapitlet avslutas med en diskussion kring hur experimentet är upplagt och hur det genomförts samt hur materialet har analyserats. I kapitel fyra presenteras undersökningens analys. I avhandlingens femte kapitel förs en slutdiskussion kring experimentets resultat samtidigt som resultatet jämförs med tidigare forskning. Jag tar också upp metoddiskussionen och ger förslag till vidare forskning. Kapitel sex sammanfattar undersökningens slutsatser.

2 Teoretisk referensram

I detta kapitel tar jag upp definitionen av politiska skandaler som används i min avhandling samt om olika typer av politiska skandaler. Jag tar också fram teori kring mediernas roll i politiska skandaler. Jag ser även på stereotyper och könsstereotyper. Sedan tar jag upp könsstereotyper i politiska skandaler. Jag behandlar också nyhetsbevakningen kring män och kvinnors politiska skandaler. Avslutningsvis ser jag på politiska skandaler i Finland, könsstereotypa gestaltningar och personifiering av politiken.

2.1 Politiska skandaler

För att kunna undersöka politiska skandaler måste man först definiera vad som menas med politiska skandaler. I sin bok *Political Scandal: Power and Visibility in the Media Age* presenterar den brittiska sociologen John B. Thompson fem nyckelfunktioner i moderna skandaler. Thompson (2000) definierar skandal som en handling eller händelse som involverar vissa typer av överträdelser mot andra och är tillräckligt seriösa för att framkalla en allmän reaktion.

Allern och Sikorkoski (2018) definierar politiska skandaler som verkliga eller förmodade normbrott av politiska aktörer eller institutioner som upprepade gånger rapporteras om och ramas in av nyhetsmedia som skandalösa. Ett centralt ämne är också journalistikens motsägelsefulla status som en viktig vakthundinstitution för demokrati som ställer politiker till svars men är också en "skandalmaskin" som ofta ignorerar allvarliga politiska missgärningar och blåser upp vikten av vanliga normöverträdelser. (Allern & Sikorski, 2018).

Den första och mest centrala av de fem funktionerna i skandalerna är enligt Thompson överträdelser, det vill säga överskridande av normer eller moraliska gränser. Alla överträdelser är ändå inte skandaler och gränsövergången måste vara allvarlig. Om gränser överhuvudtaget finns, är gränser alltid kontextspecifika, så kulturella och sociala förhållanden är relevanta för en överträdelse. Normer och värden är alltid avgränsade och omtvistade, så överträdelser som ingår i skandaler ifrågasätts vanligtvis också från olika håll. Enligt Thompson (2000) leder överträdelser av normer som är kopplade till maktstrukturer till moralisering av politikens egna normer och värden när skandalösa aktiviteter offentliggörs.

En annan av de grundläggande funktionerna i skandaler som identifierats av Thompson (2000) är offentligt avslöjande. Här spelar medierna en nyckelroll. Den tredje punkten han tar upp är att någon som inte är inblandad i situationen inte håller med om det som har hänt. Thompson nämner också att skandaler inte alltid har mycket praktisk betydelse för allmänheten. De verkliga offentliga reaktionerna är enligt Thompson det fjärde grundläggande inslaget i skandalen. Här visar utomstående människor åsikter och missnöje. Den femte och sista grundfunktionen enligt Thompson är skandalens potentiella inverkan på de berörda. Det kan handla om att politiker kan behöva avgå eller så påverkar situationen personens liv på något annat sätt. När Thompson definierade den femte funktionen i skandalen beskrev han hur en part i skandalen kan försöka förhindra sitt eget anseende. Det finns olika sätt att försöka göra detta men det kan handla till exempel om att gå till domstol.

Markovits och Silverstein (1988) argumenterade för en snäv definition av politisk skandal och begränsade den till handlingar som i jakten på politisk makt, bryter mot en korrekt process och handlande (Markovits & Silverstein, 1988, ss. 6–7). Deras resonemang var baserat på liberal teori: det politiska spelet måste vara öppet och tillgängligt, och baserat på en fast institutionalisering av beslutsprocessen. Enligt denna uppfattning uppstår politiska skandaler per definition vid skärningspunkten mellan makt och process. Ekonomiska skandaler och andra personliga normbrott av politiker kan därför endast anses stiga till nivån för politisk skandal om de i första hand är kopplade till ett missbruk av makt på bekostnad av proceduren. Ett annat av deras tankar var att ”politiska skandaler kan bara äga rum i liberala demokratier”. (Markovits & Silverstein, 1988, s. 6).

2.1.1 Olika typer av politiska skandaler

Thompson (2000) delar in skandalerna i tre olika kategorier. Den första typen är ekonomiska skandaler som kan gälla offentliga eller privata resurser som på något sätt har blivit felaktigt använda av politikern. Det kan också beröra politikerns privata ekonomiska affärer som är i konflikt med hans offentliga roll. Den andra typen är maktskandaler där en person använt sin makt felaktigt och försökt dölja detta. Detta innehåller även situationer där politikern har brutit mot regler för hur man bör använda sin makt. Den tredje typen är sexskandaler. Här menas inte bara sexbrott utan det kan handla om att en person har gått över vissa gränser som berör situationen. Niemi (2009) påminner om att även i politikens så kallade värderings- och normöverträdelser varierar skandalkänsligheten och den är särskilt känslig för sexrelaterade

brott. Vanligtvis handlar det om politiker som är gifta eller i ett förhållande. För en ogift person är det mindre troligt att skandalen uppstår på grund av att ett äktenskapsbrott då saknas. Det finns också skillnader i vilken typ av person som berörs av en skandal. Mest utsatta är de som åtnjuter mycket mediapublicitet, de som har en betydande ställning och/ eller om skandalen står i konflikt med de värderingar som politikern representerar. (Niemi, 2009). Den cykliska dramaturgin i en förmedlad politisk skandal gäller sex-, ekonomi- och maktskandaler (Niemi, 2009, s. 180).

Här kommer också den fjärde skandaltypen ”yttrandeskandaler” in enligt Ekström och Johansson (2008). Ekström och Johansson (2008, s. 62) kallar en viss typ av skandaler för ”yttrandeskandaler” eftersom de lyfter fram betydelsen av ett förmedlat samtal i ”ursprung, dynamik och dramatisering” av en modern politisk skandal. Yttrandeskandaler har sitt ursprung i talhandlingar, och det är diskursiva normer som överträds. (Ekström & Johansson, 2008, s. 62). För det första har man det som (utgående av Thompson, 2000) kallas första ordningens yttrandeskandaler, genom vilka det är själva talet som utgör skandalen – själva normöverträdelsen. Skandalens ursprung och kärna består i händelsen som iscensatts i media. För det andra kan yttrandeskandaler utgöra vad Thompson kallar andra ordningens överträdelser. I det här fallet har skandalen sitt ursprung i en av de tre typer av normöverträdelser som analyserats tidigare, men under medias granskning och offentliggörande till allmänheten görs uttalanden som själva tilldelas en aura av skandal. (Ekström & Johansson, 2008).

Ett annat framträdande tema i skandalerna från 1980-talet var olämpligt personligt beteende från elitens sida: drickande eller drogmissbruk, olämpligt sexuellt beteende och sexuella trakasserier eller våld. Drickande var relativt vanligt i den finska politiska kulturen på 1960- och 1970-talen när männen fattade svåra beslut samtidigt som de drack i bastun. President Kekkonens långa och alkoholdränkta förhandlingar med sovjetiska ledare visade den finska förmågan att överleva den ”östra björnen”. (Kantola & Vesa, 2013). De offentliga förhandlingarna som innehöll alkoholdrycker illustrerades också av incidenten med den nyvalde presidenten Martti Ahtisaari. När Ahtisaari återvände från sitt första officiella statsbesök i Sverige 1994, sågs Ahtisaari med ett plåster i pannan och det fanns spekulationer om att skadan var orsakat av överdriven alkoholkonsumtion. Mitt under medieskandalen fick presidenten förklara i ett tv-program att han hade halkat och ramlat på en kvällsgala, vilket han skyllde på sina nya skor med lädersula. Sedlighetskoden angående alkohol drickande hade helt

klart blivit strängare. I november 1994 hade Pekka Kivelä en pinsam händelse där han befann sig berusad på flygplatsen i Tallinn och han avgick omedelbart. (Kantola & Vesa, 2013).

2.2 Skandaler som mediala konstruktioner

Politiska skandaler har kommit för att stanna, inte minst på grund av den medialiserade världen vi lever i. Numera kan inte dessa politiska skandaler existera utan medierna och det skulle vara omöjligt att förstå dem utan att tänka på mediernas roll i helheten. Medialisering innebär att mediernas betydelse i samhället gradvis växer. Information förmedlas via medier, mer tonvikt läggs på kommunikation och den blir mer professionell mellan organisationer. Särskilt politisk medialisering har studerats mycket. Innehållet i begreppet medialisering har utvidgats avsevärt under de senaste 10–15 åren. Inledningsvis hänvisade det vanligtvis främst till specifika områden eller processer, såsom medialiseringen av politiken. (Mazzoleni & Schulz, 1999).

Enligt Mazzoleni och Schulz (1999, s. 250) har politiken förlorat sin autonomi och dess nyckelfunktioner har förändrats på grund av medierna. Medierna ses som en av de mest centrala politiska institutionerna. I verkligheten är emellertid förhållandet mellan medierna och politiken sannolikt mer komplext (Mazzoleni & Schultz, 1999, ss. 258–260). Fri press är en förutsättning för att nå folks uppmärksamhet gällande maktmissbruk (Tumber & Waisbord, 2004, s. 1035).

Medieforskare har länge observerat att relationen mellan journalister och politiker har förändrats under de senaste decennierna. Media har blivit en oberoende politisk aktör med en egen agenda. Till deras mer eller mindre öppet uttryckta motvilja har politiker tvingats anpassa sig till en mediecentrerad kommunikationskontext. (Kumlin & Esaiasson, 2012). Dessutom har typen av information som sprids till medborgarna förändrats. Journalister är benägna att betona strategiska och konfliktfyllda aspekter av politik, att fokusera på individer snarare än på politiska strukturer och att inta ställningen som en vakthund som skyddar medborgarnas intressen mot mäktiga politiker. På grund av alltmer komplexa nyhetsmediestrukturer, och förkortade nyhetscykler har mängden politisk information som är tillgänglig för medborgarna mångdubblats. Ny kommunikationsteknik har bidragit till en ännu mer personlig och konfliktfylld politisk bevakning. (Kumlin & Esaiasson, 2012).

Jensen och Fladmoe (2012) säger att medierna fortskrider så att skandalen börjar med en publicering, varifrån den snart sprids till andra, om det finns viktiga politiker inblandade.

Journalister återvinner den centrala historien, berättar den ur olika perspektiv och försöker samtidigt hitta ny information. Detta blåser upp en skandal och tillför en moralisk ton, även om det inte finns någon ny information till hands. Om det inte uppnås och politikern lyckas undvika en skandal av andra graden, söker journalister fram experter för att kommentera fallet. Experter är ofta politiska journalister som understryker händelsernas allvar och kräver åtgärder som att en politiker avgår. Om politikern försöker försvara sig och svarar enligt en experts åsikt kommer han förmodligen att starta en skandal av andra graden med det. (Jensen & Flandmoe, 2012).

Under skandalen blir också politikernas politiska konkurrenter aktiva. De ger nya uppgifter om politikern, som inte nödvändigtvis gäller fallet men ger ytterligare information om politikerns natur. Vid den tidpunkt då skandalen redan ser mycket allvarlig ut, drar också politiska medmänniskor sig tillbaka fast de tidigare har försvarat sin kollega. I det här fallet snedvrider negativa uttalanden och perspektiv skandalen så att fördöma politikern verkar bli den vanligaste åsikten. Ibland kan även chefredaktörer ta en aktiv roll i en skandal framsteg och kräva politikerns avgång. (Jensen & Flandmoe 2012, ss. 60–61).

Niemi (2009) säger att ur reporterens synvinkel innebär rapportering om kontroversiella ämnen relaterade till politikerns privatliv en hel del utmaningar, till att börja med att fatta beslutet om det är lämpligt och till och med nödvändigt att rapportera om ämnet. Journalistiska beslut måste ofta fattas fort, då pressen utmanas av nyhetskonkurrens även om informationen fortfarande är ofullständig och motsägelsefull kring ämnet. Detta ökar risken för spridning av felaktig information och till och med överdrifter. Även om det är lätt att vara klok i efterhand är det också nödvändigt att kunna granska skandalnyheter kritiskt. (Niemi, 2009).

2.3 Stereotyper

Stereotyper återspeglar allmänna förväntningar på medlemmar av specifika sociala grupper. Även om det finns en övergripande skillnad mellan grupper, är det inte alla enskilda exemplar som kommer att skilja sig från varandra i dessa grupper. Till exempel är män i genomsnitt längre än kvinnor, men vi känner alla enskilda män och kvinnor för vilka detta inte är sant eller för vilka skillnaden är till och med omvänd. Ändå leder den stereotypa uppfattningen att ett visst särdrag kännetecknar medlemskap i en specifik grupp vanligtvis att människor

överbetonar skillnader mellan grupper och underskatta variationer inom grupper. (Ellemers, 2018).

Forskning har också visat att effekten av sådan social kategorisering på tilldelningen av egenskaper och egenskaper om medlemmar av särskilda grupper kan vara flytande beroende på situationen och kontrasten med relevanta jämförelsegrupper. Till exempel kan psykologer verka ganska kreativa jämfört med fysiker men verkar mycket mindre kreativa jämfört med konstnärer. Dessutom finns det många situationer där psykologer inte ens utvärderas som representanter för sitt yrke helt enkelt för att deras kvalifikationer inte är relevanta. (Ellemers, 2018). Hinton (2000) sammanfattar delar som skapar stereotyper till tre olika kategorier. Den första är att man känner igen gruppen av någon viss egenskap som till exempel kön. Den andra är något antagande om gruppen som ofta förknippas med dem, som att alla kvinnor tycker om att städa och laga mat. Den tredje kategorin är att när man antar att en hel grupp är något så antar man att alla individer som hör till gruppen också är det.

2.3.1 Könstereotyper

Cejka och Eagly (1999) säger i sin undersökning att könstereotyper bidrar till könssegregation inom yrken. Kvinnor är mer benägna att arbeta inom vård och omsorg medan män arbetar mer inom ledande positioner (Cejka & Eagly, 1999). Det finns kognitiva föreställningar om att positionerna är kopplade till handlingskraftiga egenskaper som vanligtvis är associerade med män och anses maskulina. Kvinnor associeras med egenskaper som anses vara omhändertagande. (Cejka & Eagly, 1999).

Det går inte att förneka att det finns skillnader mellan män och kvinnor inom många livsområden. Frågan är dock i vilken utsträckning dessa skillnader speglar hur män och kvinnor i grunden är, och i vilken utsträckning de beror på hur vi tror att män och kvinnor skiljer sig från varandra på grund av könstereotyper. Att identifiera innehållet i könstereotyper förtydligar det faktum att de inte bara beskriver typiska skillnader mellan män och kvinnor, utan också rekommenderar vad män och kvinnor ska vara och hur de ska bete sig inom olika livsområden. Även om män och kvinnor uppvisar liknande egenskaper, preferenser och ambitioner, placerar de olika åsikter och stereotypa förväntningar som vi har på dem. Att överväga ursprunget och konsekvenserna av könstereotyper hjälper till med att förstå hur dessa relaterar till könsskillnader i samhället. (Ellemers, 2018). Kön anses vara en primär egenskap

av personlig uppfattning. Barn och vuxna grupperar omedelbart och omedvetet okända individer efter deras kön, även när denna kategorisering inte är relevant för situationen och inte har någon nytta. Kön fortsätter att ses som en binär kategorisering, där man tenderar att jämföra män och kvinnor och anknyter eventuella skillnader i termer av kontrast mellan dem. (Ellemers, 2018).

Stereotyper och könsstereotyper kan i allmänhet vara till hjälp när det finns behov av det göra snabba uppskattningar av hur okända individer sannolikt kommer att bete sig eller när de försöker förstå hur stora grupper av människor generellt skiljer sig från varandra. Men dessa är samma funktioner som gör stereotyper mycket mindre användbara för att uppskatta den exakta potentialen eller utvärdera egenskaper hos specifika individer. Ändå görs detta ofta när man förlitar sig på gruppbaseade förväntningar i stället för att döma individer efter deras egna meriter. Könsstereotyper överdriver de upplevda implikationerna av att kategorisera människor efter deras kön och erbjuder en alltför förenklad syn på verkligheten. De förstärker upplevda gränser mellan kvinnor och män och motiverar de symboliska och sociala implikationerna av kön för rolldifferentiering och social ojämlikhet. (Ellemers, 2018).

Det finns överväldigande forskningsbevis för att könsstereotypa förväntningar påverkar hur vi bedömer kvinnors och mäns förmågor. Det vill säga att både manliga och kvinnliga utvärderare tenderar att uppfatta och värdera samma prestation olika beroende på könet. Detta framgår av experimentella studier där identisk information om individuella prestationer tillskrivs antingen av en kvinna eller en man. Liknande slutsatser framgår av observationer från verkliga livet, där avvikande utvärderingar av män och kvinnor spåras tillbaka till objektiva prestationskriterier. (Ellemers, 2018).

Män såväl som kvinnor är benägna att utvärdera kvinnor i första hand utifrån deras utseende, snarare än deras prestationer samtidigt som de inte utvärderar män på detta sätt. Som ett resultat dominerar utseendet vår bedömning av kvinnors allmänna värde, även inom sammanhang där de borde vara irrelevanta. Föräldraskap gör också att vi uppfattar män och kvinnor olika. När kvinnor blir föräldrar tenderar vi att anta det att ta hand om sina barn kommer att vara deras första prioritet och bör göra dem mindre engagerade och ambitiös på jobbet. Men när män blir pappor påverkar detta inte deras uppfattad lämplighet som arbetstagare. Dessa implicita förväntningar även om de är obefogade, påverkar det jobb och karriärmöjligheter som kvinnor och män får. Kvinnor är inte de enda som lider av underförstådda könsstereotyper; män gör det också men på olika sätt. Män är underrepresenterade i yrkes- och familjeroller som betonar

gemenskap och omsorg, och könsstereotyper förhindrar omedvetet deras intresse och inkludering i sådana roller. (Ellemers, 2018).

2.3.2 Könsstereotyper och politiska skandaler

Bromander (2012) konstaterar att kvinnliga och manliga politiker i de nordiska länderna nuförtiden är lika ofta inblandade i skandaler vilket är ett resultat av att kvinnor är allt mer representerade i politiken. Det finns alltså en likadan könsfördelning i politik som på många andra områden i samhället. Kvinnor råkar oftare i situationer där skandalerna berör privatlivet och för kvinnor kretsar skandalerna runt dem själva som personer medan mäns skandaler ofta berör själva sakfrågan som blev till skandal. (Bromander, 2012, s. 206). Kvinnorna har genom tiden skött om hemmet medan männen har skött politiken och när kvinnor då deltar i politik kan de bli kritiserade hårdare (Bromander, 2012, ss. 214–215).

Niemi (2014) säger att de första valen av kvinnliga ledare till topposterna i rikspolitiken gav anledning att anta att antalet kvinnor som chefer generellt sett skulle öka. Det här är för att ju oftare vi ser kvinnor i ledarpositioner, desto mer sannolikt är det att de kulturella stereotyperna om ledarskap som mansjobb också börjar brytas ner. Niemi (2014) konstaterar att medierna hade en dubbel effekt på kvinnors synlighet som politiker. Å ena sidan välkomnade tidningarna kvinnor och de kvinnliga kandidaterna behandlades ofta i tidningarna. Attityderna var till stor del positiva, även om stereotyper förekom. Å andra sidan tenderade journalister att betona vikten av kandidatledarnas mediekunskaper och den positiva publicitet som ledaren gav till sitt parti. (Niemi, 2014, ss. 120–121). Detta var till fördel för kvinnorna, eftersom det ofta var den allmänna uppfattningen att kvinnor hade en fördel framför män när det gäller mediekunskaper, attraktivitet och allmän image.

Kvinnor hade också nytta om föreställningar av flitighet, anständighet och samarbete. Eftersom politiken har drabbats av skandaler som ofta berört män, har det funnits mer utrymme för kvinnor på toppen av politiken. Även om det finska samhället och finska kvinnor är det på många sätt varit pionjärer när det gäller jämställdhet och sökt ledande positioner inom politiken har det inte alltid varit lätt. (Niemi, 2014). Jutta Urpilainen valdes till partiledare i en särskilt turbulent, skandaliserad period under våren 2008 och i valet ansågs felfrihet och den politiska bestämdhet som förknippas med en ung kvinnlig politiker vara en särskild fördel (Niemi, 2014, ss. 120–121).

Det finns inte något positivt i att kvinnor och män framställs på olika sätt i medierna gällande politiska skandaler. Det är viktigt att ingendera får någon fördel i medierna baserat på sitt kön. (Bromander, 2012, s. 13). Det är inte heller säkert att medierna automatiskt missgynnar kvinnor utan det kan också vara tvärtom. Med en jämställd medierapportering menas en nyhetsbevakning som inte gör en orättvis skillnad mellan könen. Eventuella skillnader behöver ändå inte alltid vara orättvisa. Mediernas rapportering om skillnader mellan könen kan vara rättfärdigat utifrån andra aspekter. (Bromander, 2012, s. 13).

Moilanens (2016) fick blandade svar i sin studie gällande frågan om huruvida manliga och kvinnliga politiker får en annan, könsorienterad behandling i skandalnyheter, det vill säga om kvinnliga politiker behandlas annorlunda än sina manliga kollegor. Flera av de intervjuade tyckte att kvinnor behandlas hårdare än män, en del att män och kvinnor behandlas lika och ett av intervjuobjekten berättade att det definitivt är manliga politiker som får hårdare smäll. (Moilanen, 2016, ss. 19–20). Mary Riddell från The Telegraph har gjort liknande iakttagelser i Storbritannien som det som presenteras i den nordiska skandalforskningen: när det gäller kvinnliga politiker kan till och med mycket mindre incidenter leda till en politisk skandal (Moilanen, 2016, s. 20).

I en studie av Hammarlin och Jarlbro (2014) konstateras att män och kvinnor behandlas olika i medier. Hammarlin och Jarlbro (2014) är också av den åsikten att människors skandaler oftare berör sakfrågor och att kvinnor lättare hamnar i tidningarna gällande politiska skandaler. Detta leder till att kvinnors politiska åsikter och tankar kan misstolkas och detta är till fördel för männen. Dessutom visar studien att en kvinnlig politiker tas upp på ett mer negativt sätt i media än en manlig politiker. Kvinnors politiska skandaler ses ofta som allvarigare än mäns och medierna tolererar mer fel av män än av kvinnor. (Hammarlin & Jarlbro, 2014).

Cucchi m.fl. (2021) undersökte om män och kvinnor bedöms olika när de hamnar i en offentlig skandal. Resultaten bekräftade att så är fallet när medborgare sätter politiker till svars. I motsats till deras första hypotes påverkades inte utvärderingsförändringen på grund av skandalen av manipulationen av typen av skandal i förhållande till den inblandade politikerns kön. Deltagarna uttryckte inte olika bedömningar av den kvinnliga kontra manliga politikern när de hade bristande kvaliteter stereotyp förknippade med män och kvinnor, självsäkerhet respektive empati. Människor tenderar att bedöma samma beteende olika när det utförs av en manlig jämfört med en kvinnlig politiker som en funktion av överensstämmelsen mellan beteendet och

könsstereotypa förväntningar. Generellt sett utvärderas en politiker mer positivt när hans eller hennes beteende stämmer överens med könsstereotyper. (Cucchi m.fl., 2021).

Studien undersökte om könsstereotyper påverkade effektiviteten av vissa bildåterställningstaktiker som använts av en manlig kontra kvinnlig politiker efter en skandal. För att uppnå detta mål valde de tre defensiva taktiker som involverade olika grad av självsäkerhet (ett stereotypt maskulint drag) och ödmjukhet (ett stereotypt feminint drag). Globalt sett var all taktik effektiv för att förbättra den fiktiva politikerns skadade rykte. Deras effektivitet varierade dock som en funktion av politikerns kön i den förväntade riktningen, vilket bekräftar att könsstereotyper spelar en roll på detta område. Å ena sidan upplevde den fiktiva kvinnliga politikern större fördelar än sin manliga motsvarighet när hon använde en undergiven defensiv taktik, som att vädja till förmildrande omständigheter som motiverade hennes tjänstefel. (Cucchi m.fl., 2021).

Faktum är att påståendena om förmildrande omständigheter förbättrade deltagarnas attityd och utvärdering av den kvinnliga politikerns egenskaper. Å andra sidan hade den manliga politikern ett övertag gentemot den kvinnliga politikern när han försvarade sig med en påstridig taktik, som att dela ansvar genom att anklaga en annan person. Denna taktik förbättrade deltagarnas attityder till den manliga politikern och deras utvärdering av hans egenskaper. När en politiker står inför konsekvenserna av en skandal, verkar den bästa defensiva taktiken vara att bete sig i enlighet med väljarnas könsförväntningar. (Cucchi m.fl., 2021). Män och kvinnor har olika chanser att reparera skandalernas rykteskada med samma taktik. Dessa chanser beror på könsstereotypa förväntningar. En politiker är mer benägen att återfå sin trovärdighet om han eller hon kan dra fördel av könsstereotypa förväntningar och anpassa sin kommunikationstaktik så att den överensstämmer med dessa förväntningar. (Cucchi m.fl., 2021).

Ljung (2014) undersökte om de två manliga politikerna Håkan Juholt och Sven Otto Littorin och de två kvinnliga politikerna Gudrun Schyman och Ulrika Schenström framställdes olika i kvällstidningen Aftonbladet efter sina politiska skandaler. Det som analyserades i undersökningen var artiklarnas verbprocesser och påståenden. Resultaten av analyserna visar skillnader i framställningarna av politikerna. De manliga politikerna är en del av flera materiella och verbala processer än de kvinnliga, vilket ledde till att männen i högre utsträckning framställs som agerande och uttalar sig mer än kvinnor. Manliga politikerna uttalade sig oftare i artiklar än de kvinnliga politikerna, vilket kan ses som att männen har mer kontroll över

händelsen och att de i större utsträckning kan påverka framställningen av sig själva. (Ljung, 2014).

Analysen visar också att Aftonbladet fokuserar mer på de kvinnliga politikerna som privatpersoner i rapporteringen av skandalerna och mer på de manliga politikernas felsteg. Genom att fokusera på de kvinnliga politikerna som privatpersoner kan de ifrågasättas som politiskt legitima jämfört med en manlig politiker som har varit med om samma typ av skandal. Schenström straffades också för att hon bröt mot att ”göra politik” och därmed ifrågasätts som ett politiskt legitimt subjekt. (Ljung, 2014).

Karv och Strandberg (2021) undersökte hur politiska skandaler påverkar allmänhetens förtroende för enskilda politiker och om denna effekt modereras av politikerns partitillhörighet, både populistiska och icke-populistiska samt partipreferenser av medborgare som dömer ut en skandal. De jämförde också effekter med två andra typer av traditionella skandaler, som involverar ekonomiskandaler och utomäktenskapliga förhållanden. Resultaten från det andra experimentet visar att överträdelser av manliga riksdagsledamöter faktiskt bedömdes hårdare än kvinnliga riksdagsledamöter i Finland. Detta står i kontrast till mycket av den tidigare forskningen i avhandlingen. Det finska sammanhanget och historien med att högprofilerade kvinnliga politiker avgick på grund av skandaler är en del av förklaringen (Karv & Strandberg, 2021).

2.4 Politiska skandaler i Finland

I Finland har antalet skandaler ökat avsevärt sedan början av 1970-talet; i själva verket har antalet ungefär fördubblats varje decennium. Förmedlade elitskandaler började spridas på 1980-talet, i slutet av 1990-talet var de en integrerad del av det politiska livet. Samtidigt blev skandalerna allvarligare. Allt oftare fick personen som var indragen i en skandal avgå eller på annat sätt förlora sin offentliga position. (Kantola & Vesa, 2013).

De finska eliternas moral visar hur samhällets moraliska ordning har ändrats under de senaste decennierna. Med tiden har det dykt upp nya, striktare moraler som styr elitbeteende inom områden som ekonomiskt beteende, drickande och sexuella trakasserier. Dessa förändringar i moralisk ordning är kopplade till bredare samhällsomvandlingar. Normerna för eliten har blivit

mer stränga, och deras sociala felsteg tas upp offentligt lättare än tidigare. (Kantola & Vesa, 2013).

I Finland har de senaste decennierna varit en omvälvande period då den relativt slutna politiska och offentliga kulturen under kalla krigets tid har förändrats. Under det kalla kriget värderade elitkulturen tungt drickande och manlig sammanhållning. Kvinnor spelade en marginell roll i de ledande rollerna inom politik och ekonomi. Kalla krigets moralordning har omförhandlats med framväxten av demokratisering och ekonomisk liberalisering. Politikernas skandaler har arbetat fram nya moraler: drickande eller sexuella trakasserier är inte längre acceptabelt av dem som innehar offentliga positioner. Detta signalerar demokratisering och utjämning av samhället: de relativt skyddade positioner som högt uppsatta politiker tidigare haft har utmanats av allmänheten. Något paradoxalt har alltså det mer liberala och individualiserade finländska samhället utvecklat strängare moraliska koder för sina ledare. (Kantola & Vesa, 2013). Det finska fallet understryker också den roll som medierna har spelat för att skapa samhällets moraliska ordning. Fram till början av 1980-talet var skandaler som involverade samhällseliter sällsynta och media var inte särskilt aktiva i att framkalla skandaler. (Kantola & Vesa, 2013).

Skandalerna har blivit allt vanligare i hela Norden, men i synnerhet i Finland och Sverige. Detta syns i Allern, Blach-Ørsten, Kantola och Pollacks undersökning från år 2012. De beskriver hur skandalerna delar upp sig inom ramen av tre decennier. Åren 1980–1989 hade Finland 18 procent av alla skandaler i Norden. Åren 1990–1999 hade antalet växt till 24 procent. Mellan 2000 och 2009 hade blivit 58 procent. Studien visar även politiska skandaler per typ av normbrott och decennium (1980–2009).

Ekonomiskandaler har varit den vanligaste skandaltypen i Norden men dess frekvens har sjunkit något över tid. De ekonomiska normernas stränghet i de nordiska länderna kan vara en orsak till att ekonomiska skandaler är så vanliga. Från tabellerna såg man att i till exempel Finland har anklagelser om oacceptabelt personligt beteende varit den största delen av skandalerna med 49 procent åren 1980–2009. Dessa skandaler handlar till exempel om påstådda utomäktenskapliga förhållanden, sexuella trakasserier eller alkohol- eller drogmissbruk. Folks reaktioner mot opassande beteende har blivit starkare och mer dömande. (Allern, m. fl., 2012, ss. 35–37).

Allern m.fl. (2012) visar att till näst vanligaste skandaltypen för Finlands del var ekonomiskandaler med 42 procent medan missbruk av makt var den tredje vanligaste

skandaltypen med bara 6 procent. Däremot fanns det procentuellt sett inga yttrandeskandaler, övriga skandaler eller blandade skandaler. Allern m.fl. (2012) fortsätter med att det ofta är riksdagsledamöter som hamnar ut för skandaler. Över hälften av de undersökta politikerna under perioden 1980 till 2009 var riksdagsledamöter. I till exempel Sverige och Danmark är det mer ofta ministrar som råkar ut för skandaler än vad det är i Finland. Det tycks inte heller finnas någon större skillnad mellan olika partier gällande benägenheten att hamna i skandaler (Allern m.fl., 2012, ss. 43–44).

Sumell (2021) undersökte politiska skandaler som inträffat mellan åren 2000 och 2020 i Finland. Denna undersökning gjordes genom att analysera 37 av Finlands politiska skandaler som berör 29 olika politiker som är eller har varit ministrar eller riksdagsledamöter. Resultatet i Sumells (2021) studie visar att Finland sammanlagt har haft flest maktskandaler och yttrandeskandaler. Kvinnor hade flest av maktskandaler och männen flest av yttrandeskandaler. Till näst vanligaste typen var övriga skandaler och sedan ekonomiskandaler, alkoholskandaler och sexskandaler. Med tanke på den andra frågeställningen huruvida skandalerna och följderna är olika för kvinnor och män ser man att männen stod för 70 procent och kvinnorna för 30 procent av skandalerna. Detta betyder att männen var inblandade i en betydligt större del politiska skandaler i Finland.

Bromander (2012) påstod att kvinnliga och manliga politiker i de nordiska länderna nuförtiden lika ofta är inblandade i skandaler i de nordiska länderna men i min undersökning kom jag inte till samma resultat. Detta kan vara situationen i andra nordiska länder men Finland har betydligt fler män som är inblandade i skandaler enligt min undersökning. Kvinnor och män hade lika stor andel av maktskandaler och även i ekonomiskandaler och alkoholskandaler låg kvinnor och mäns andelar nära varandra. Betydligt större andel av politiker fortsatte också på sin post än avgick på grund av sin skandal. Detta kan man tolka som att finländska politiker inte avgår särskilt lätt.

2.5 Gestaltningsteorin

Robert Entmans (1993) säger att gestaltningsteorin handlar om hur medier formar vår förståelse av världen. Medier rapporterar inte bara om det som händer i världen, utan medier väljer ut vad och från vilken synvinkel vi ser saker som händer. Medierna kan också betona vissa aspekter mer än andra och vakta vilka händelser som blir nyheter. Entmans (1993) talar om ramar som och dessa formas i samband med skrivandet och sedan påverkar läsarna. Först prioriteras ett ämne så att den rapporteras om. Sedan väljs de ut vilka saker som lyfts fram som viktiga. Vissa sidor och åsikter av händelsen kan betonas mera och andra röster kan till och med helt uteslutas. Händelsen kan också kopplas till något som hänt förut. På så sätt kan tidningar och journalister påverka människors åsikter.

Gestaltningar kan tolkas i både positiva och negativa termer. Det kan ses som en strategi för att manipulera och lura individer, eller så kan den referera mer neutralt till en lärandeprocess där människor har gemensamma övertygelser av människor kring en social norm. Inom opinionsfältet har gestaltningar vanligtvis en negativ klang eftersom gestaltningar tyder på att fördelningar av allmänhetens preferenser är godtyckliga, och att politiska eliter kan manipulera människors preferenser för att tjäna sina egna intressen. (Chong & Druckman, 2007). Gestaltningar är också naturligt för bildandet av attityder och åsikter. Den allmänna opinionsbildningen innebär selektivt accepterande och förkastande av konkurrerande ramar som innehåller information om kandidater och frågor. Diskussion och debatt om lämpliga ramar för att bilda en uppfattning om en viss fråga som slutligen leder till gemensamma uppfattningar och bedömningar om en situation. (Chong & Druckman, 2007).

2.6 Könstereotypa gestaltningar av skandaler

Ross (2014) säger att representationen av kvinnor i media, särskilt det sätt på vilket kvinnliga politiker är representerade i nyhetsbevakningen, kan ha en betydande inverkan på hur läsarna ser kvinnliga politiker. Ross (2014) studie analyserade nättidningsartiklar och bilder på två kvinnliga politiker, Sarah Palin och Hillary Clinton. Det som ofta diskuterades i artiklarna var Palin och Clintons moderskap. Det var flera referenser till Clinton som mormor, Palin som mamma och Palins familj. (Ross, 2014).

Väljarna är beroende av pressen och det kan vara problematiskt för kvinnor som kandiderar i politiken. I val får kvinnor mindre kampanjbevakning än sina manliga motsvarigheter och bevakningen de får är mer negativ - vilket sänker deras chanser att vinna. Dessutom verkar nyhetsmedierna mer lyhörda för de saker som sägs av manliga kandidater. Dessa systematiska skillnader i pressens behandling av manliga och kvinnliga kandidater kan hindra kvinnor när de strävar efter statliga valbara ämbeten. (Kahn, 1994).

Norris (1997) observerade att även om könsstereotyper inte alltid tydligt avgränsades i nyhetsbevakningen, gjordes ibland sexistiska kommentarer om kvinnliga ledare som "försonande, medkännande och känsliga medan män betraktades som starka, ambitiösa och tuffa". Norris fann också att kvinnliga politiker framställdes som ambitiösa, effektiva och ofta mer konfronterande. (Norris, 1997, refererad i Ibroscheva & Raicheva- Stover, 2009).

Även Kraus (2017) har sett på könsstereotypa gestaltningar genom exemplet med Hillary Clinton. Det demokratiska primärvalet 2008 under den första debatten inramades Hillary Clinton i mediabevakningen som framgångsrik och som en föregångare. Kvinnliga politiker ifrågasätts ofta om sin trovärdighet som kandidater och kämpar med inramningar angående deras roller som mödrar och de faktum att de förväntas vara omhändertagande. Medierna inramade Clinton som en framgångsrik och kapabel kandidat och berömde henne för hennes prestationer. Medierna verkade rama in henne på ett sätt som överensstämde med hennes självpresentation. (Kraus, 2017). Inramningen för Clinton som föregångare verkar vara förenlig med hur Clinton presenterade sig i den första debatten. Bara en källa fokuserade på Clintons utseende efter den första debatten. Clintons utseende var inramad på ett sätt som hjälpte hennes trovärdighet som kandidat och politiker, och detta kunde vidmakthålla stereotypen att hennes utseende är en framträdande fråga för att utvärdera Clinton i framtiden. (Kraus, 2017).

Det sista temat som lyftes fram i den första debatten var fokus på Clintons utseende. Men under de återstående debatterna fanns det inte lika många direkta referenser till Clintons utseende. Det fanns tillfällen där Clinton var pratad om vad gäller hennes kön och hennes status som kvinnlig politiker. Det var dock inte lika mycket fokus på Clintons framträdande i mediabevakning direkt efter debatterna, vilket potentiellt skulle kunna tyda på att hon kunde presentera sig själv på ett mer trovärdigt sätt. Tidigare studier tyder på att det ofta talas om kvinnliga politiker i relation till deras man och deras roll som hustru. Clinton ifrågasattes om hon skulle kunna kontrollera

sin man, om hon bara hade det trovärdighet på grund av hans erfarenhet som president, och om hon skulle kunna ta avstånd från Bill Clinton. (Kraus, 2017).

Lundell och Ekströms (2008) undersökning presenteras hur gestaltningar syns i pressbilder av kvinnliga politiker. Resultatet visar att i alla skandaler som de analyserade såg man exempel på att utseendet är centralt i det visuella. I Gudrun Schymans fall var hennes kvinnlighet ständigt visuellt framställd. Hon visas i närbilder eller extrema närbilder, eller i situationer där hon framstår som väldigt emotionell, sårbar, skamlig och ensam. Hon framställs inte på ett sexuellt sätt utan som en utsatt kvinna som läsarna kan sympatisera med. Hennes maktlöshet och känslomässiga sinnestillstånd fångas i extrema närbilder och speglade hissbilder och de visade upp henne som ett objekt. Hon framställs också som en tidigare mycket framgångsrik politiker som har betalat en mycket högt pris för hennes misstag. Hon visas framstå som ledsen, ångerfull och ensam som går att identifiera och sympatisera med. Laila Freivalds och Ulrika Schyman framstår däremot som manliga i sina bilder. Genom att tona ner sin kvinnlighet till en punkt där de verkar väldigt oattraktiva, och genom att avslöja konventionella manliga beteenden i det visuella framstår de som skurkar snarare än offer. Freivalds visualiseras när hon gör ansiktsuttryck som inte gestaltar professionella politiker vare sig de är män eller kvinnor. (Lundell & Ekström, 2008).

Ulrika Schenström görs till fokuspunkten i hennes bilder och hon visas aktiv, flirtig och det kanske antyds att det till och med är hon som tar initiativet till kyssen i de bilder som fanns på henne. Både drickandet och det påstådda romantiska initiativet går emot de traditionella könskoder där mannen antas vara den aktiva och den vars drickande normalt inte ifrågasätts. På det ena fotot där hon ser attraktiv ut, den rubrikbakslag och det visuella läses lätt som att det visar en arrogant och fåfäng politisk rådgivare. Det faktum att Schenström inte verkar så fysiskt attraktiv som hon kan vara eller en kvinna förväntas vara får henne att verka ännu mer skyldig. Det finns ingen sympati inte bara för vad de påstås ha gjort utan också för att de agerar på liknande sätt som män. (Lundell & Ekström, 2008).

2.7 Personifiering av politiken

Sanna Marin (SDP) blev Finlands tredje kvinnliga statsminister den 10 december 2019. Marin blev statsminister efter att nuvarande ordföranden och tidigare premiärministern Antti Rinne avgick på grund av Posten-skandalen i december 2019. Sanna Marins regering började arbeta i mitten av december 2019. Marin är Finlands yngsta statsminister och därmed har hon fått mycket mediauppmärksamhet både i Finland och utomlands. Marin har väckt stor uppmärksamhet och offentlig diskussion, särskilt i samband med statsministerns unga ålder och att regeringen har kvinnlig majoritet. Statsministerns ställning i finsk politik i jämförelse med andra politiker är dominerande i medierna, medan de andra politikerna som kommer mest upp i mediabevakningen syns ganska jämnt i rapporteringen (Pitkänen m.fl., 2009, s.65).

Ökningen av skandalpubliciteten kan kopplas till bredare förändringar i relationen mellan medierna och medborgare. Individer får nu mer publicitet än tidigare, och å andra sidan är deras möjligheter att hålla sina privata angelägenheter för sig själva ännu svagare. Detta kan också ses i finländska medias bevakning av politik. Många politiker öppnar sin integritet för media mer än tidigare i hopp om att nå väljarna, men de utsätts samtidigt för närmare övervakning och kritik än tidigare. (Niemi, 2009).

Under de senaste decennierna har personifiering blivit ännu mer ansedd som ett avgörande kännetecken för politik. Den personliga betydelsen av politiska ledare har alltid funnits, särskilt i presidentledda samhällen, men under de senaste decennierna har enskilda politikernas betydelse setts växa i parlamentariska system. (Karvonen 2009, s. 94.) Personifieringen av politik syftar på att enskilda politiker har en viktigare roll än partier. Karvonen (2009) kopplar den ökade personifieringen av politiken år 2000 till makten av den nya grundlagen, som höjde regeringen och särskilt statsministern sedan tidigare till en större roll i vårt lands politiska system. (Karvonen 2009, s. 121.) Den tydliga gränsen mellan privat och offentlig har suddats ut under de senaste decennierna i politiken, när medias publicitet har kommit att dominera det personliga hos politiker som frågor om privatlivet.

2.8 Summering

Flera politiska skandaler har berört Finland genom åren. Skandaler har orsakats av både ministrar och riksdagsledamöter. Vissa ser skandalerna som en typ av social underhållning medan för andra handlar det om demokratins öppenhet och mediernas funktion. En politisk skandal handlar om att en politikers rykte skadas när brott mot normer som politikern har begått avslöjas och ärendet blir offentligt. En skandal kan leda till böter eller förlust av poster. Skandaler kan vara av olika karaktär och allvarlighetsgrad. En riktigt allvarlig skandal kan förstöra hela karriären medan en något mindre skandal till och med kan vara till nytta då politikern får uppmärksamhet. Det finns ett ordspråk om att all publicitet är bra publicitet.

Politiska skandaler är en regelbunden del av politik och nyhetsrapporter om politiska normöverträdelser är mycket relevanta för politiskt beslutsfattande och för demokratin som helhet. Det är typiskt att moderna politiska skandaler förs i och av medier (Nord 2001, 20). Allern och Pollack (2012) menar att i nyhetsjournalistik är material som rör politiska skandaler något som journalister konkurrerar om. Nyheter om politiska skandaler i olika medieformat är varor på den offentliga marknaden och de representerar också ett symboliskt kapital som kommer att öka ett medieföretags rykte och ställning som granskare av makten.

Mediarepresentationer förstärker också stereotypa förväntningar på män och kvinnor, till exempel genom att främst visa män i expertroller och kvinnor i vårdande roller i annonser, TV-serier och nyhetsprogram eller genom att skriva ut fotografier som porträtterar ansiktet och överkroppen av män samtidigt som det ger helkroppsbilder av kvinnor, vilket underlättar tendensen att utvärdera kvinnor på basis av deras klädstil och kroppsform. Likaså fokuserar mediabevakningen av offentliga personer på mäns prestationer, till exempel inom sport eller politik, medan tar upp kvinnors utseende eller personliga relationer. (Ellemers, 2018). För kvinnliga politiker är skandaler ofta ”privata” för att de är kopplade till politikernas personlighet, privatliv eller familj och inte till deras politiska åsikter eller handlingar. Bland kvinnliga politiker kan små överträdelser leda till en politisk skandal.

3 Undersökningens metod och design

I följande kapitel förklaras metoden för avhandlingen, undersökningens procedur och analysprocessen vad beträffar tidningsartiklarna som jag valt ut. Som metod används kvalitativ innehållsanalys/ textanalys i och med att den bäst uppfyller mitt syfte som är att studera politiska skandaler ur ett könsstereotypiperspektiv. För att uppfylla syftet ställer jag två frågeställningar: 1. Hur rapporterade medierna om Sanna Marins ”festskandal”? och 2. Vilka, om alls, könsstereotypiska gestaltningar kan skönjas i denna rapportering?

3.1 Forskningsdesign och metod

Min undersökning utgörs av en kvalitativ innehållsanalys. Bryman (2006) säger att metodens syfte är att undersöka bakomliggande teman i det analyserade materialet. Resultatet presenteras genom beskrivningar och citat för att illustrera hur ett visst begrepp återges i analystexten. Enligt Bryman (2016) är det viktigt i kvalitativ metod att beskriva fenomen och att ta hänsyn till kontexten i till exempel texten för att skapa mening i det som analyseras. Min undersökning gör en analys i artiklarnas textinnehåll. Med detta vill jag undersöka om det förekommer könsstereotyper i texterna och vilka ämnen tidningarna fokuserade på i rapporteringen. Om det förekommer sådana i materialet ska de systematiseras enligt teman för att se hurdana könsstereotyper som finns och på vilka sätt de kommer fram.

Innehållsanalys har långa rötter i olika i kvalitativa studier och metoden används för att granska skriftligt material (Elo & Kynäs, 2008). Positivt med metoden är att den gör det möjligt för forskaren att testa teoretiska problem och den teoretiska referensramen för den egna forskningen gentemot sitt material. På detta sätt kan forskaren bättre förstå den undersökta källan. Med hjälp av innehållsanalys kan forskaren genom sitt material göra omfattande beskrivningar av det fenomen som studeras. Som ett resultat av forskningen skapas olika kategorier som beskriver det fenomen som undersöks. Vid fastställandet av kategorierna får forskaren hjälp av forskningen teoretiska ramverk. (Elo & Kyngäs, 2008).

Kvalitativ innehållsanalys delas ofta in i tre kategorier; induktiv, deduktiv och summerande ansats (Hsieh & Shannon, 2005). Induktiv ansats handlar om att texten talar fritt och generera

teman och kategorier som beskriver innehållet. Här undviker man att använda sig av förbestämda kategorier utan låter texten tala före man gör upp ett kodningschema. Dessa koder organiseras i kategorier och man kopplar dem till teorier eller tidigare forskning. För att analysen ska vara genomskinlig ska kodnings- och kategoriseringsprocessen komma fram i undersökningen. I resultatdelen tolkas och presenteras dessa kategorier och teman tillsammans med olika exempel från texten. (Nyby, 2017). Deduktiv ansats handlar om att texten tolkas utifrån ett på förhand bestämt kodningsschema. Förbestämda koder och kategorier baserar sig på teori och tidigare forskning. Efter att ha testat kodningsschemat görs en första inläsning, sedan kodas passager där koderna och kategorierna finns. Kategoriseringen tolkas och kopplas till teori för att därefter presenteras tematiskt tillsammans med textutdrag för att stärka resultatet. (Nyby, 2017).

Den summerande ansatsen handlar om att kartlägga ordanvändning för att få en överblick av texten. Den inleds vanligen med en överblick och kvantifiering av centrala ord och meningar för att förstå textens uppbyggnad. Man mäter förekomsten av vissa ord för hand eller med hjälp av dator för att kunna urskilja mönster i datamaterialet. Dessa mönster kan tolkas närmare utifrån kontexten och det dolda innehållet samt utifrån vem som sagt vad, hur olika textuella skillnader sammanhänger med faktorer i omgivningen och så vidare. Detta kan göras med konventionell eller styrd ansats. (Nyby, 2017). I min undersökning använder jag mig av en induktiv ansats i och med att den induktiva ansatsen passar bäst för min avhandling eftersom fenomenet jag ser på är nytt och explorativt.

Den kvalitativa forskningsmetoden som används i denna avhandling är också lik textanalys. Textanalys är ett viktigt verktyg för att analysera den skrivna texten. Därmed kan man genomföra en klar och tydlig analys av artiklarnas innehåll. En textanalys visar ofta hur människor uppfattar en viss händelse och därmed är den viktig för min undersökning. Jag har läst alla artiklar och försökt förstå texternas helhet. Jag har sedan analyserat de intressanta delarna i artiklarna som går ihop med avhandlingens tema och forskningsfrågor. Till exempel vad i texterna som syftar på könsstereotypa gestaltningar.

En textanalys handlar om att noggrant läsa igenom texterna och ställa frågor gentemot texten. Esaiasson m.fl (2017) säger att det är inte texten i sig som berättar en berättelse utan det är forskaren som lyfter fram en historia genom sin undersökning. Inom kvalitativ textanalys kan man välja mellan två textanalytiska tillvägagångssätt. Dessa två är systematiserade och kritiskt

granskande. I min avhandling använder jag mig av den systematiserade metoden i och med att den besvarar mina frågeställningar ”hur” och ”vilka”.

McKee (2003) säger att genom att analysera och tolka texter är det möjligt att illustrera hur samhället ser på och värderar en viss fråga, grupp eller händelse, samt vilka åsikter som är dominerande. Texter ger också en beskrivning av hur samhällen förstår en händelse. Vanliga tolkningar hämtas fram genom att ta hänsyn till andra texter i serien, texternas genre, dominerande diskurser som återspeglas i texterna och intertexter. Karaktären av kvalitativt arbete är utforskande, utan styva riktlinjer som styr forskningen. (McKee, 2003).

3.1.1 Alternativa metoder

Jag kunde också ha använt mig av en kvantitativ innehållsanalys i avhandlingen. Det skulle ha inneburit att jag skulle ha gjort ett kodschema som skulle anpassas enligt syfte och frågeställningar. Kvantitativ innehållsanalys används oftast när man vill till exempel räkna hur många gånger något förekommer i en text. När man ser närmare på medieinnehåll är det vanligt att använda sig av en kvantitativ innehållsanalys för att man kan analysera ett större urval av material (Newbold, 2002). Denna gång hade jag inte alltför många artiklar att analysera så det fanns inte överdrivet mycket data att analysera.

En kvantitativ systematisk översikt är en relativt ny metod utvecklad av Pickering och Byrne (2014) som syftar till att kartlägga litteraturen på ett kvantitativt sätt. Det skapar pågående kategorier som registrerar den nyckelinformation som forskarna strävar efter att få fram från artiklarna baserat på forskningens behov. Det kan handla om författare, metoden man använt eller platser där studierna gjordes. Efter dessa steg kartläggs litteraturen för att visa gränserna kring generaliseringar från materialet (Pickering & Byrne, 2014).

Enligt Östbye et. al. (2004, ss. 213–214 refererad i Jägerhorn-Tabermann, 2018) är kvantitativ innehållsanalys dataregistrering och analystekniker som inriktar sig på en systematisk, objektiv och kvantitativ beskrivning av innehållet i något som sägs. Systematisk betyder att man har regler som man följer när man analyserar materialet. Det här ska göras objektivt utan egna åsikter. Kvantitet innebär att man strävar efter att med siffror beskriva materialet. Dock innebär detta inte att man måste utelämna alla kvalitativa egenskaper hos materialet. Det går att fånga upp kvalitativa egenskaper genom variabler. Variablerna måste ha sina rötter i

frågeställningarna, eftersom det finns ett oändligt antal egenskaper som kan inkluderas i en undersökning (Östbye et. al. 2004, s. 220 refererad i Jägerhorn-Tabermann, 2018).

En annan alternativ metod för den här undersökningen skulle ha varit diskursanalys. Pynnönen (2013) säger att diskursanalys är en god metod till att förklara språk och text. Eftersom den innebär att analysera vad människor producerar i till exempel deras vardagliga tal och att uppmärksamma effekter och konsekvenser av språkanvändningen. Diskursforskningen utgår från antagandet att texter och tal inte bara beskriver något redan existerar, men de formar hela tiden den sociala världen. Analysen av olika situationer riktar sin uppmärksamhet mot diskursernas funktion som erbjuder möjligheten att analysera saker och skäl som vi tar för givna, varför vi agerar som vi agerar (Pynnönen, 2013, ss. 4–5). Med hjälp av diskursanalys uppmärksammas hur social makt upprätthålls, men också motstånd genom tal och text i den sociala världen. Genom kritisk diskursanalys kan man uppfatta den diskursiva aktivitetens sätt att bygga makt och institutioner genom allmänt upptagna betydelser som gynnar vissa aktörer och följaktligen förskjuter andra. Det handlar alltså om maktförhållanden som går att kontrollera ur diskursens perspektiv. (Pynnönen, 2013, ss. 28–29). I och med att min avhandling inte går ut på att behandla social makt och motstånd anser jag att inte denna metod heller skulle vara helt optimal för mig.

3.1.2 Kritiskt granskande av metoden

Den kvalitativa metoden kan vara problematisk genom att det är svårt att generalisera resultaten. Metoden lämpar sig inte för stora undersökningar när resultatet kommer från en liten grupp av information. Det finns sällan möjlighet för mer ingående intervjuer och därför kan den kvalitativa metoden vara svår att använda. Ett problem är också om forskaren har svårigheter att lita på deltagarnas perspektiv och att man väljer ut själv det man tycker är intressant. Det kan även vara svårt att förstå vad forskaren har gjort och få en konkret bild av hur studien har gjorts. Risken finns att man som kvalitativ forskare saknar transparens (Bryman & Nilsson, 2018, s. 484). Bryman (2006, ss. 104–106) säger att en brist med innehållsanalysen är möjligheten till representativitet. Med det menas att hur representativ en undersökning är för andra liknande dokument. I denna studie är metoden relevant då det inte krävs en större population för att få ett resultat. Det finns också en möjlighet att texterna inte innehåller några könsstereotyper. Även om inga teman hittas kan det då tolkas som att kvällstidningarna inte låter könsstereotyper förekomma i sina texter. Om ingen diskriminering förekommer och inga

andra intressanta ämnen behöver diskuteras, finns det inget material att koda och därmed tematisera.

3.2 Genomförande av urval

Sökningen av artiklar gjordes genom söktjänsten Google. Som sökord användes ”Sanna Marin” samt ”Sanna Marinin juhliminen”, ”Sanna Marinin bilevideo” och ”jauhojengi”. Jag klickade i inställningen där söktjänsten visar alla artiklar som vardera tidningen har gjort om ämnet. De tidningarna som jag har valt ut är kvällstidningarna Iltalehti och Ilta-Sanomat. Dessa två tidningarna valdes i och med att de hade en intensiv rapportering om Sanna Marins festande sommaren 2022. Dessa tidningar är Finlands enda kvällstidningar och har en stor läsarskara. Tidningarna är de mest besökta webbplatserna i Finland och därmed har de en stor samhällelig betydelse. Jag valde också att koncentrera mig endast på nätartiklar i min undersökning.

I artiklarna sökte jag könsstereotypiska uttryck som på något sätt påpekar att Marins festande inte var acceptabelt på grund av hennes kön. Jag har gjort upp tematiska kategorier av ord och uttryck som upprepas i artiklarna. Därefter gjorde jag en tematisk uppdelning av innehåll. Av de artiklar som innehöll flest tydliga teman, nyckelbegrepp och intressanta språkliga dimensioner gjordes en närmare analys utifrån arbetets teoretiska ramverk. I denna undersökning tar jag endast i beaktande texten och inte bilder samt videor. För den kvalitativa innehållsanalysen av tidningsartiklarna skapades ett kodschema. Detta gjordes för att sortera de olika artiklarna efter kategorier. Jag har kodat in tidning, skribent, artikelns namn, årtal och sökord. På detta sätt är det lättare att hålla ordning på artiklarna. Ett separat kodschema gjordes för temakategorierna och det diskuteras i kapitel 3.4.

Jag har avgränsat undersökningen till tidsperioden 17 augusti 2022 till 4 september 2022 i de texter som jag har gått igenom. Detta på grund av att videorna började sprida sig den 17 augusti och därifrån framåt tog jag med alla artiklar som berörde skandalen. Totalt 36 texter hittades med min sökning, varav 19 var från Iltalehti och 17 från Ilta-Sanomat. Tidningsartiklarna som analyseras i avhandlingen är av olika typer. I min undersökning har jag tagit med vanliga nyhetsartiklar, kolumner, ledare och analyser. För att säkerställa att denna studie är etiskt lämplig såg jag till att källor var trovärdiga och pålitliga nyhetssajter. För att undvika problem gällande internetforskning, såsom upphovsrätt eller åtkomst till vissa webbplatser använde jag

endast data som är tillgänglig för allmänheten och såg till att alla artiklar hänvisades till korrekt och att länkar till originalartiklar finns i bilagan.

3.3 Tillförlitlighet

Den här undersökningen ska genomföras med största möjliga tillförlitlighet. Inom kvalitativ forskning pratar man om tillförlitlighet som bedömning i stället för reliabilitet och validitet. Tillförlitlighet har fyra delkriterier och dessa är trovärdighet, pålitlighet, överförbarhet samt möjlighet att styrka och konfirmera. Trovärdighet är ett mått för intern validitet, vilket säkerställer att forskarens observationer och teorier stämmer överens. Forskaren får ett trovärdigt resultat om forskningen utförts efter befintliga regler. (Bryman & Nilsson, 2018). Pålitlighet innefattar att forskarna granskar deras eget arbete och beskriver processen detaljerat, så att en likadan studie kan göras. Forskarna ska även granska forskningsprocessen och om forskningen kunde ha gjorts på ett annat sätt (Bryman & Nilsson, 2018). Överförbarheten handlar om att se om resultatet går att överföra på andra sociala fenomen i samhället. Forskaren ska inte ha låtit teoretisk inriktning eller personliga värderingar påverka utförandet och resultaten (Bryman & Nilsson, 2018).

3.4 Hur materialet analyseras

Ja har valt att använda mig dels av Eriksson Barajas, Forsberg och Wengström (2013, ss. 163–164) fem steg i analysprocessen. I det första skedet ska man noggrant läsa igenom texterna flera gånger. Det andra steget undersöker vad texterna handlar om och där utsagorna kodats för att ge en överblick av materialet. I detta steg skapar man en tematisering med det viktigaste innehållet i varje enskild artikel. I steg tre lagras koderna till olika kategorier för att man ska kunna kategorisera materialet. Till näst gör man upp ett kodschema baserade på de olika teman och då jämförs det som är samma och det som skiljer sig i texterna i kategorierna. För denna typ av undersökning är ett kodningsschema nödvändigt.

Jag valde att använda mig av en kombination av kvalitativ innehållsanalys och textanalys för att den lämpar sig bra till att analysera olika texter och deras mening. Slutsatser kan göras baserade på temakategorier och tolkningar av texter. Syftet kan då besvaras genom att ge nya

insikter i ett fenomen. I den kvalitativa innehållsanalysen spelar forskarens egna uppfattningar en stor roll. Jag har börjat med att söka fram de 36 artiklarna som har valts till undersökningen. Efter det har jag läst igenom artiklarna flera gånger för att få en helhetsbild. Nästa steg har handlat om att börja småningom göra temakategorier och ett kodschema. Det här betyder att jag har använt mig av en induktiv ansats. I min avhandling använder jag mig också av den systematiserade granskande metoden i och med att den besvarar mina frågeställningar ”hur” och ”vilka”.

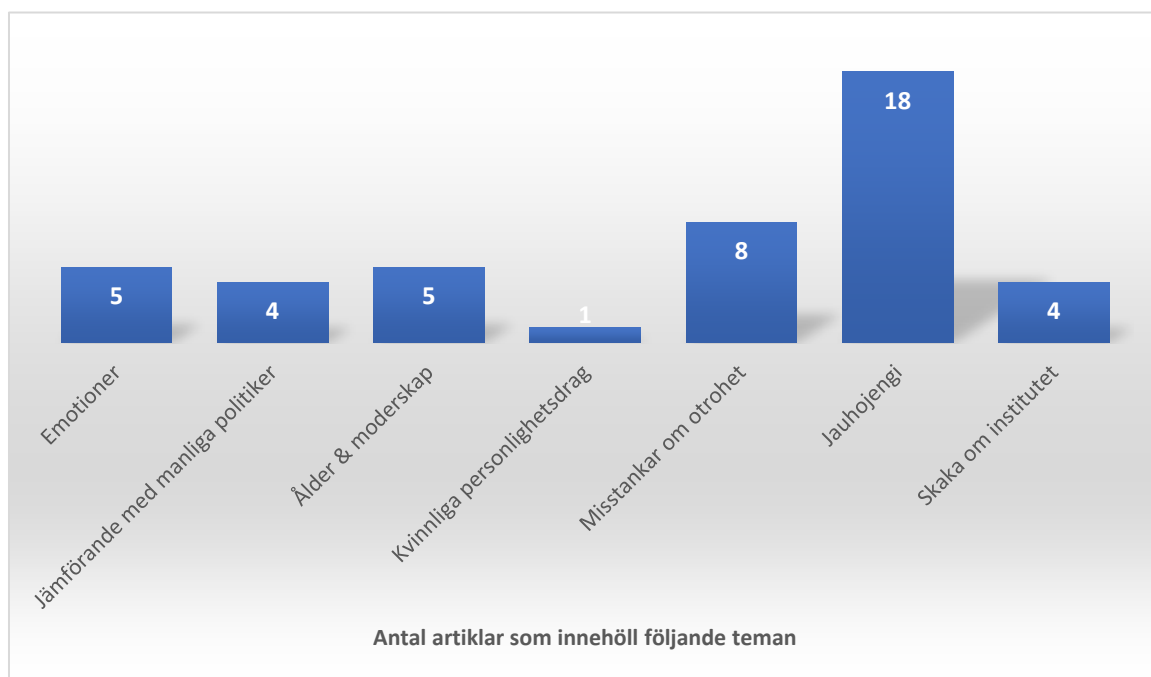
I min avhandling har jag valt följande kategorier: Emotioner, jämförande med manliga politiker, ålder & moderskap, kvinnliga personlighetsdrag, misstankar om otrohet, jauhojengi och ändra på institutet. Dessa kategorier har bildats när jag har gått igenom texterna och noterat vad som nämns mest och är relevanta för undersökningen. En del av kategorierna som emotioner, jämförande med manliga politiker, ålder & moderskap, kvinnliga personlighetsdrag, misstankar om otrohet och skaka om institutet förknippar jag med könsaspekten i undersökningen. Jauhojengi tas upp i och med att de är en så stor del av rapporteringen. Tyvärr fanns det inte avhandlingar som skulle ha haft färdiga temakategorier som jag kunde ha använt mig av i min avhandling. Jag listar de artiklar som handlar om ett visst tema under sin temakategori och beskriver vad artikeln handlar om samt olika citat förekommer. En del artiklar ingick inte i någon av kategorierna och de lämnar jag därför okommenterade. Det bör även noteras att artiklarna är kodade i ett schema där den nämns som IL eller IS och en siffra för att hålla reda på dessa. Kodscheman finns i bilagorna.

3.5 Summering

I kapitel 3 har studiens uppläggning och genomförande diskuterats. I kapitlet 3.1 valdes kvalitativ innehållsanalys som metod. I kapitel 3.1.1 diskuterades alternativa metoder som kvantitativ innehållsanalys och diskursanalys. I kapitel 3.1.2 diskuterades metoden ur en kritisk synvinkel. Som följande diskuterades genomförande och urvalet av undersökningen. Kapitel 3.3. tog upp tillförlitligheten som kopplas starkt ihop med metoden som valdes. Sista kapitlet berättar kort om hur det är tänkt att materialet ska analyseras i följande del av avhandlingen. I nästa kapitel presenteras undersökningens analys.

4 Analys

I den här delen av avhandlingen görs den kvalitativa innehållsanalysen. I detta avsnitt kommer jag att presentera resultatet utifrån artiklarna och de olika temakategorierna. Figur 1 nedan presenterar hur många artiklar som innehöll någon av mina utvalda teman.

Figur 1 Antal artiklar som innehöll följande teman

Emotioner

I följande artiklar beskrevs Sanna Marins känslor på något sätt. I artikel IL8 behandlas de faktum att statsministern inte kan befinna sig på en fest där det finns droger. I denna artikel ser vi hur artikeln refererar till Marins kön och könsstereotypiska aspekter. Kommentarererna i texten handlar om att Marin verkade känslös och tårögd. Detta bidrar till att ta fram hennes emotionella och empatiska sida. Följande kommentarer är från artikeln:

”Läheltä näki, että kyyneleet eivät olleet kaukana.” (Iltalehti 19.08.2022)

”Inhimillinen tunnereaktio on ymmärrettävä. Marin ei ole robotti. Tilanne on pääministerin poliittisen uran kannalta vakava.” (Iltalehti 19.08.2022)

I artikel IS6 återges Marins tal som hon höll i Lahtis i samband med SDP:s sommarmöte. Även i denna artikel tas den emotionella sidan fram genom att beskriva att Marin var tårögd. Detta beskrivs två gånger på olika sätt. I artikeln stod det följande:

”Pääministeri Sanna Marin (sd) piti Lahden torilla vahvasti kuulijoiden tunteisiin vedonneen puheen bilekohun keskellä. Hän murtui kesken puheen kyyneliin ja jatkoi puhettaan ääni sortuneena”. (Ilta-Sanomat 24.08.2022)

”Marin murtui puheessaan kyyneliin. Hän jatkoi puhettaan kyyneliä ja äänen sortumista vastaan taistellen.” (Ilta-Sanomat 24.08.2022)

I artikel IS7 behandlas ganska långt samma saker som i den föregående artikeln och även här diskuteras hennes känslouttryck.

”Marin murtui kyyneliin puhuessaan vaikeasta viikosta.” (Ilta-Sanomat 24.08.2022)

”Minä olen ihminen, Marin totesi ääni väristen yleisön antaessa aplodit”. (Ilta-Sanomat 24.08.2022)

”Pääministeri jatkoi puhettaan kyyneleitä pidätellen”. (Ilta-Sanomat 24.08.2022)

Artikel IS13 handlar om att SDP gav feedback åt Sanna Marin på sitt sommarmöte. Följande kommentarer fanns i artikeln:

”Marin sanoi Lahden torilla itkua pidellen torikansalle, että hän ottaa opiksi.” (Ilta-Sanomat 24.08.2022)

”Sympatiaa Marin saa eniten ehkä muilta kuin demareilta: puolueeseen kuulumattomilta naisilta ja nuorilta.”
(Ilta-Sanomat 24.08.2022)

Jämförande med manliga politiker

Det är intressant att Marin jämförs med manliga politiker sammanlagt 7 gånger i artiklarna. Det medför en känsla av att man vill visa att situationen inte har blivit en skandal på grund av att Marin är en kvinnlig politiker utan att skandaler lyfts fram i media oberoende om det handlar om en manlig eller kvinnlig politiker. Samtidigt finns det en känsla över att man försöker övertyga läsaren om att rapporteringen inte är könsbunden.

I artikeln IL2 tas det upp att Ilkka Kanerva fick avgå som utrikesminister 2008 på grund av de sms han skickade. Då var det en fråga om ifall Kanerva utgör ett säkerhetshot mot Finland genom att göra saker som någon kunde utpressa honom för om de avslöjades. Artikeln IS8 tar upp Alexander Stubb som på skämt gick med på att bli en dattavla 2014 i ett tv program. Händelsen väckte stor uppståndelse. Stubbs fall tas upp för att jämföra att Marin verkligen har skakat om institutet jämfört med till exempel Alexander Stubb. Artikel IS11 tas det upp fallet med Matti Vanhanen och de ”husansökan” som gjordes i hans hem. Matti Vanhanen lät sitt hus inspekteras för att bevisa falska påståenden som gjorts i samband med skandalen kring ”bredhögen”. Vanhanens fall tas upp för att visa att andra statsministrar har också förut hamnat i märkliga situationer.

Även artikel IS12 innehåller en tankelek där skribenten föreslår att man byter ut Sanna Marin till Petteri Orpo eller Antti Kaikkonen. Det vill säga att Orpo eller Kaikkonen, direkt efter att ha återvänt till jobbet från semestern, skulle ha festat fyra dagar från nio fram till småtimmarna. Dessutom en del av tiden tydligt berusad. För att sedan hamna i tidningen Seiska med bilder när de dansar med en välkänd sångerska, då det skulle finnas en fru hemma som tog hand om små barn. Ulla Appelsin fortsätter med att det är faktiskt mycket möjligt att uppståndelsen kan ha varit ännu större för en man än för en kvinna. Hon säger också att det är helt klart att Marin inte har behandlats med sidenhandskar i denna uppståndelse.

Artikeln tar också upp att till Marins försvar har avlidna manliga chefer som var kända för att ha konsumerat alkohol även tagits fram i sociala medier i samband med skandalen. Särskilt president Urho Kekkonens namn har flitigt nämnts. Det mest absurda enligt Appelsin har varit att se Ahti Karjalainens namn dras fram på sociala medier, när medierna enligt uppgift inte heller ingrep i hans firande eftersom han är en man.

Ålder och moderskap

Artikel IL2 påpekar att Sanna Marins omdöme inte varit den bästa i den här situationen. Skribenten säger att Marin nog har lov till att festa och ha roligt med sina vänner men att bli filmad i en sådan situation är inte bra. En sådan video kunde enligt honom användas i värsta fall som utpressningsmaterial. Artikeln tar upp Marins ålder och moderskap. Artikeln innehåller följande kommentar:

”Hänen vapaa-ajan tekemisillään on aivan erilaisia seurauksia kuin kenen tahansa kolmekymppisen perheenäidin valinnoilla.” (Iltalehti 18.08.2022)

Artikel IL18 går in på frågan om Marin skulle ha varit beredd att sköta arbetsuppgifter i det tillstånd som hon var i, ifall någon katastrof skulle ha inträffat. Skribenten anser att Marins svar har varit lite väl optimistiska i fallet av när kriser kan inträffa. I denna artikel påpekas det att händelsen skulle ha varit en stor händelse oavsett av statsministerns kön, ålder eller familjestatus. Kommentaren i artikeln:

”Nyt nähdyt videot olisivat olleet suuri uutinen missä tahansa maassa – riippumatta siitä onko pääministeri nainen vai mies, nuori vai vanha tai perheellinen tai sinkku.” (Iltalehti 18.08.2022)

Artikel IL6 är en kolumn som på ett ironiskt sätt behandlar festkvällen. Kolumnisten anser att ifall det skulle ha funnits droger på festen vore det ha varit ett perfekt tillfälle för allmänheten att föra en diskussion om droger i samhället. Artikeln är skrivet på ett ironiskt sätt för att lyfta fram könsstereotyper som antagligen har snappats upp i diskussionen på sociala medier. Marin kallas bland annat för ”pissis” och ”flicka” här. Följande kommentar är från artikeln:

”Me kaikki ylemmydentuntoiset iltapäivälehtien lukijat olemme tietenkin yhtä mieltä siitä, että nykyistä, tamperelaista ja pissismäistä soveliaampi pääministeri olisi joku, joka tuntisi instituution arvon ja josta leviäisi videoita kaatuilemassa intiimisti Matti Klingen syliin Marcel Proustin ystävät ry:n vuosikokousjatkkoilla – liian

Cecilia Sumell

monen konjakkiin (V.S.O.P.) dipatun Madeleine-leivoksen jälkeen, jos olemme tulkinneet videon taustahälyä oikein.” (Iltalehti 31.08.2022)

”Suomessa media ei kehtaa riepotella poliitikoita heidän huonosta maustaan tai ankeista bileistään, joten sen on pakko keksimällä keksiä asiakysymys, jonka ympärille nostattaa kohu. Oliko huumeita? Oliko turvallisuusuhka? Eikö tyttö muista Estoniaa?” (Iltalehti 31.08.2022)

Kvinnliga personlighetsdrag

Artikel IL7 en genomgående analys av hur diskussionen kring skandalen framskred. En kommentar i artikeln beskriver hur videon är en kontrast för den lugna och sansade statsminister som vi känner:

”Videon kuvasto on täydellinen kontrasti suuren yleisön tuntemalle asiallisen viileälle ja pedantille pääministerille.” (Iltalehti 04.09.2022)

Misstankar om otrohet

En del av artiklarna koncentrerar sig på den andra videon som är filmad från restaurang Teatteri i Helsingfors. På den videon dansar statsministern med sångaren Olavi Uusivirta. Artikel IL14 handlar bland annat om att Marin dansade med Olavi Uusivirta på nattklubben Teatteri. Artikeln för med sig en bild av att Marin har varit väldigt närgången med Uusivirta och att han skulle ha kysst Marin på halsen. Detta blir ju automatiskt kontroversiellt i och med att Marin är gift. Marin själv ser inte att något opassande har hänt under kvällen. Kommentarer från artikeln:

”Keskiviikkoiltana alkaneen kohun jälkeen levisi myös video, jossa muusikko Olavi Uusivirta tanssi pääministerin kanssa ravintola Teatterissa. Video voidaan tulkita niin, että laulaja suutelee Marinin kaulaa.” (Iltalehti 19.08.2022)

” Tämä menee asiattomuuden puolelle. Jos joku ystäväni onkin pussannut minua poskelle, siinä ei ole ollut mitään sopimatonta. Tai mitään sellaista, mistä minun aviomieheni ei tietäisi.” (Iltalehti 19.08.2022)

Artikeln IL16 handlar om att Marin inte svarade rakt på frågorna om hennes arbetsskick under kvällen men artikeln nämner också att Marin dansade med Olavi Uusivirta.

”Marinin julkisjuhlat nousivat tällä viikolla jälleen puheenaiheeksi, kun julkisuuteen vuodettiin videoita villisti ja vapautuneesti tanssivasta pääministeristä. Elokuun alun illanvietto päättyi ravintola Teatteriin, jossa pääministeri kuvattiin kaulailemassa rocktähdän kanssa vielä aamuneljän aikaan.” (Iltalehti 19.08.2022)

Artikel IS10 är en genomgång av veckoslutet. Artikeln diskuterar om Marin var i ett sådant skick att hon kunde ha gjort viktiga beslut. Olavi Uusivirta nämns även i den här artikeln. I artikel IS10 och IS15 nämns samma kommentarer. Artikel IS15 tar upp att statsminister Sanna Marin fick frågan om händelserna på dansgolvet på Teatteri vid en presskonferens i Kesäranta. I situationen som fångats på video dansar Marin tätt med sångaren Olavi Uusivirta, som har tolkats som att han kysser statsministern på halsen. Enligt Marin verkar Olavi Uusivirta utifrån videon viska något i hennes öra. Marin betonade att hon kan krama och kyssa sina vänner på kinden utan att det på något sätt är olämpligt.

” En muista, että kukaan olisi minua kaulaan suudellut, silmin nähden närkästynyt Marin totesi.” (Iltalehti 19.08.2022)

” Jos joku minun ystäväni vaikka onkin pussannut minua poskelle tai tehnyt mitä tahansa, niin ei siinä ole mitään sopimatonta tai esimerkiksi mitään sellaista, mistä minun aviomieheni ei tietäisi, Marin sanoi.” (Iltalehti 19.08.2022)

”Tanssimisessä on er asteita. Valssi jossain hienossa tapahtumassa olisi jotakin muuta, silminäkijä muotoilee. ” (Iltalehti 19.08.2022)

”Marinin käytös ei ollut hänen mukaansa ”sellaista mitä ei odottaisi pääministeriltä. Jonka pitäisi näyttää kansalle myös moraalista esimerkkiä”. (Iltalehti 19.08.2022)

Artikel IS16 handlar om att var Marin i ett sådant skick så hon kunde agera om någon katastrof inträffade i Finland. Hon själv säger att hon skulle på förhand veta om något stort hände. Dansandet med Olavi Uusivirta nämns också här:

”Illanvietosta on levinnyt myös video, jossa Marin viihtyy läheisissä tunnelmissa laulaja Olavi Uusivirran kanssa ravintola Teatterin tanssilattialla.” (Iltalehti 20.08.2022)

Artikel IS17 sammanfattar Marins festande under två veckoslut på sommaren. Olavi Uusivirta lyfts än en gång fram. Kommentaren är följande:

”Ravintolassa kuvatulla videolla näkyy miten, kuinka Marin tanssii läheisesti laulaja Olavi Uusivirran kanssa.”
(20.08.2022)

”Jauhojengi” och misstankar om drogmissbruk?

Den här kategorin har inte desto mer med könsstereotypier att göra men jag ansåg att de var en så stort tema genomgående i artiklarna så den behövde uppvaktas. Artikel IL1 handlar i sin korthet om att används ordet ”jauhojengi” i videon som spridits eller är det något annat som sägs. Artikel IL8 handlar om Lauri Nurmis syn på skandalen. Artikeln diskuterar om droger och uttrycket ”jauhojengi”. Artikel IS1 behandlar begreppet ”jauhojengi” och ifall det är det som sägs på videon. Artikel IS2 även denna artikel diskuterar ”jauhojengi” uttrycket. Artikel IL3 handlar om att Helsingfors polis inte börjar med en förundersökning om videon fast de fått tre brottsanmälningar på grund av misstankar om droganvändning.

Artikel IL4 handlar om andra politiker som t.ex. Riikka Purra och Mikko Kärnä som föreslår att statsministern skulle ta ett drogtest. Veronika Honkasalo påminner om att politiker har nytta av ”influencers” publicitet. Päivi Räsänen anser att statsministern får nog festa men att det visar oförsiktighet att sådana videor har spridits. Artikel IL5 går igenom kvällens händelser på en mer allmän plan och några frågor ställs åt Marin som om att tänker hon fortsätta festa på samma sätt och träffa samma vänner i framtiden. Frågor om alkohol användning och möjligt drogmissbruk behandlas också. Artikel IL6 är en kolumn som på ett ironiskt sätt behandlar festkvällen. Kolumnisten anser att ifall det skulle ha funnits droger på festen vore det ha varit ett perfekt tillfälle för folk att föra en allmän diskussion om droger. Artikel IL10 berättar om Sanna Marin som säger att hon inte har något problem med att gå på drogtest. I Artikel IS4 kommenterar Marin videon och misstankarna om drogmissbruk. I Artikel IS9 kommenterade Marin om hon var i jobbskick under kvällen och att hon har tagit ett drogtest.

Skaka om institutet

Artikel IS8 handlar om att statsministern skakar om institutet med att festa. Statsminister Marin har själv sagt att hon vill skaka om statsministerinstitutionen och på samma sätt har hon motiverat sin närvaro i sociala medier. Videorna på Marin som firar vilt skakar verkligen institutionen jämfört med tidigare statsministrar.

”Marinin puolustajat sanovat, että kenenkään toisen pääministerin kohdalla tällaista kohua ei olisi syntynyt. He näkevät tilanteessa myös naisvihaa.” (Ilta-Sanomat 21.08.2022)

Artikel IL2 påpekar att Sanna Marins omdöme inte varit den bästa i den här situationen. Skribenten säger att Marin nog har lov till att festa och ha roligt med sina vänner men att bli filmad i en sådan situation inte är bra. En sådan video kunde enligt honom användas i värsta fall som utpressningsmaterial. Kommentrar om detta:

”Pääministeri Marin on itse sanonut haluavansa ravistella pääministeri-instituutiota ja elää ikäisensä lailla.” (Iltalehti 18.08.2022)

Artikel IL6 är en kolumn som på ett ironiskt sätt behandlar festkvällen. Kolumnisten anser att ifall det skulle ha funnits droger på festen vore det ha varit ett perfekt tillfälle för folk att föra en allmän diskussion om droger. Följande kommentar fanns om att skaka om institutet:

”Marinin hallitus on antanut erillisen lupauksen tietopohjaisesta politiikasta. Pääministeri itse haluaa elää ”ikäisensä lailla” ja ”ravistella instituutiota.” (Iltalehti 31.08.2023)

Artikel IL18 går in på om Marin skulle ha varit färdig att jobba i de skick hon var ifall någon katastrof skulle ha inträffat. Skribenten ser att Marins svar har varit lite väl optimistiska med tanke på när kriser inträffar. Kommentarer om att skaka om institutet:

”Isotalus sanoo, että Marin jatkaa pääministerin roolin venyttämistä uudella julkitulleella videolla. Tällä kertaa perinteisen poliitikon roolin rikkominen on aiempaa selvempi.” (Iltalehti 18.08.2022)

” Julkitulot osoittavat että Marin vähät välittää roolinsa muodollisuuksista, vaan pyrkii toimimaan samalla tavalla kuin kansalaiset ylipäätään.” (Iltalehti 18.08.2022)

Övriga artiklar

Artikel IL9 berättar vem Marins vänner var på festen och vad de är kända för. Artikel IL15 diskuterar att det är väldigt dumt av vännerna att filma och sprida videon av Marin. Artikel IS3 är en diskussion om att en sådan video nu cirkulerar. Det förs även diskussion om hennes vänner och att Marin också förut har festat en del. Artikel IL11 handlar om hur en statsminister borde bete sig. Enligt emeritusprofessor Ari Salminen är det bästa sättet att undvika pinsamma videor att inte synas i dem. Ministerhandboken utgiven av Högsta rådets kansli (VNK) ger 2019 anvisningar om hur en regeringsmedlem ska bete sig.

Artikel IL12 berättar hur enligt Petteri Järvinen videor som spreds av statsminister Marins firande matar ”missinformation”. Säkerhetsexperten Petteri Järvinen bedömer för Iltalehti att Ryssland kan ha ett finger med i spridningen av videor på statsminister Sanna Marin.

”Järvisen mukaan videoiden kuvaaminen on ”hölmöä” ja osoittaa ”harkintakyvyn puutetta kaikilta asianosaisilta”. (Iltalehti 18.08.2022)

Artikel IL13 handlar om det faktum att Marin skulle ha varit ledig helgen hon festade men hon hade själv avbokat det av någon orsak. Artikel IL17 påstår att på SDP:s sommarmöte fick Marin starka råd om att koncentrera sig på sitt arbete framöver. Samtidigt påminner Koskinen om att Marin har en ovanligt stor ”fanclub”. Artikel IL19 funderar på om festskandalen kan påverka Marins valresultat positivt eller negativt. Artikel IS5 Marin kommenterar kvällen kortfattat. Artikel IS14 behandlar sju frågor om festandet som ännu är oklara.

5 Resultat

I det här kapitlet diskuteras analysens resultat. Dessutom diskuterar jag mina svar på forskningsfrågorna med hjälp av litteratur. Efter detta förs en metodologisk diskussion där studiens begränsningar diskuteras och avhandlingens metod granskas. Avslutningsvis diskuteras förslag till vidare forskning.

5.1 Slutdiskussion

Syftet med denna avhandling är att bidra med kunskap om politiska skandaler ur ett könsstereotypiperspektiv. I avhandlingen besvarades följande forskningsfrågor:

1. Hur rapporterade medierna om Sanna Marins ”festsandal”?
2. Vilka, om alls, könstereotypiska gestaltningar kan skönjas i denna rapportering?

Fem av artiklarna innehöll material som på något sätt kommenterade Sanna Marins emotioner som också var den första kategorin. Kvinnor beskrivs ofta som känslolösa och därför kan detta beskrivande av känslor ses som könsstereotypiskt. Styrkor och svagheter är förknippade med maskulinitet och femininitet, vilket kan ses på det politiska området på så sätt att män antas vara specialister på uppgifter som anses maskulina, och på motsvarande sätt ses kvinnors styrkor som att hantera saker som involverar empati och att uttrycka känslor (Kytölähti, 2020, s. 13). Kvinnor förknippas med att vara mer empatiska, medkännande, moraliska, hårt arbetande och liberala och mindre beslutsamma, kompetenta och erfarna jämfört med män. (Alexander & Andersen, 1993). Niemi (2014) säger också att kvinnor hade också nytta om föreställningar av flitighet, anständighet och samarbete. Eftersom politiken har drabbats av skandaler som ofta berört män, har det funnits mer utrymme för kvinnor på toppen av politiken (Niemi, 2014).

Sanna Marin jämfördes med manliga politiker i fyra av artiklarna. Detta gjordes ofta för att visa att även när manliga politiker har gjort bort sig har de hittat sig själva i kvällstidningarna. På detta sätt ville skribenterna visa att festsandalen inte bara rapporteras på grund av att statsministern är en kvinna. I fem av artiklarna kommenterades Marins ålder och/ eller moderskap på något sätt. Detta stämmer ihop med Ellmers (2018) som säger att föräldraskap

gör också att vi uppfattar män och kvinnor olika, med könsstereotyper som implicit vägleder vårt omdöme. När kvinnor blir föräldrar tenderar vi att anta det att ta hand om sina barn kommer att vara deras första prioritet och bör göra dem mindre engagerade och ambitiös på jobbet. (Ellmers, 2018). I detta fall kunde man argumentera att det är könsstereotypiskt i och med att det inte egentligen har någon skillnad för skandalen och därför känns irrelevant att nämna i en sådan artikel. Kvinnor tenderar att generellt få mindre uppmärksamhet, och om de får det är fokus ofta på deras utseende, ålder eller familjeförhållande (Hooghe, Jacobs & Claes, 2015). Redan när Marin valdes till statsminister ägnade nyhetsmedia särskild uppmärksamhet åt hennes unga ålder och Marins balansgång mellan moderskap och att vara politiker (Kytölähti, 2020, s. 43).

En av artiklarna beskrev även att Marin var en helt annan person på videon än den lugna och sansade statsministern som vi är vana att se. Att beskriva Marin som lugn och sansad är lite av en stereotyp då kvinnor ofta refereras att ha dessa personlighetsdrag och om man inte har det, ses det som ”konstigt”. I åtta av artiklarna spekulerades det mycket med Marins relation till sångaren Olavi Uusivirta i och med en till video som spreds samtidigt som den första. I denna video dansar Marin och Uusivirta med varandra vid restaurang Teatteri. I artiklarna spekuleras det t.ex. om Uusivirta kysser Marin på halsen. Dessa spekulationer bidrar till en tanke om att det vore något fel i att Marin dansar med en annan man. Detta kan tolkas som att det finns misstankar om otrohet runt fallet. Den här typen av skandal kallas för sexskandal som togs upp bland de olika skandaltyperna. I enlighet med Niemi (2009) syftar uttrycket inte bara på sexbrott utan det kan handla om att en person har gått över vissa gränser gällande normer som berör situationen. Niemi (2009) påminner om att även i politikens så kallade värderings- och normöverträdelser varierar skandalkänsligheten och den är särskilt känslig för sex relaterade brott.

Sammanlagt 18 av artiklarna diskuterade uttrycket ”Jauhojengi” och/ eller misstankar om drogmissbruk. Det här var i och för sig huvudsaken i hela skandalen. Uttryckte sig någon med ordet ”Jauhojengi” och fanns det droger på festen? Marin påstår att detta inte har varit fallet. Kantola och Vesa (2013) påpekade att ett annat framträdande tema i skandalerna från 1980-talet var olämpligt personligt beteende från elitens sida som berör drickande eller drogmissbruk. Därför kan det här också ses som en helt egen typ av skandal.

Fyra av artiklarna kommenterade att Marin är känd för att vilja skaka om institutet i sig och att det här var igen ett tecken på det. Att en kvinnlig politiker vill skaka om institutet sägs vara en stereotyp om att en kvinna borde göra det och att det är något speciellt med att en kvinna är i en ledande politisk roll. Kvinnlig egenmakt framstår som en politisk bemyndigande. Politisk bemyndigande betyder att någon undergrupp har uppnått betydande representation och inflytande för politiskt beslutsfattande (Bobo & Gilliam, 1990). De övriga artiklarna behandlade fallet men innehöll inte dessa temakategorier och innehållet ansågs inte vara något nytt eller viktigt för den här avhandlingen. Dessa artiklar handlade till exempel om Marins vänner. Artiklarna berättade vilka vännerna var och en del av artiklarna gick även in på att kommentera att sällskapet kanske inte var det bästa för statsministern.

5.2 Metoddiskussion

Den här magisteravhandlingen har genomförts som en kvalitativ innehålls- / textanalys. Metodvalet gjordes baserat på avhandlingens syfte som var att bidra med kunskap om politiska skandaler ur ett könsstereotypiperspektiv.

Den valda metoden för studien och urvalet resulterade i totalt 36 tidningsartiklar från augusti och september 2022 från tidningarna Iltalehti och Ilta-Sanomat. Jag tog med alla nätartiklar som hade text men lämnade bort artiklar som till exempel bara innehöll en video. Det här gjordes för att syftet var att bara analysera text i detta fall. Jag tycker att den valda metoden fungerade bra i min forskning. Jag fick svar på de frågor jag ville på ett relativt enkelt sätt. Eftersom de inte fanns forskning kring ämnet från förut ansåg jag att en sådan granskning var nödvändig. Flera temakategorier skulle ha gett en specifikare bild på vad artiklarna innehöll men samtidigt skulle de inte ha varit nödvändiga för denna undersökning. Även en mer systematisk sökning av artiklarna skulle ha sparat tid. Jag kunde också ha använt mig av den deduktiva ansatsen för att spara tid med kategorierna men samtidigt skulle det ha varit väldigt svårt att göra upp temakategorier på förhand i detta fall. En summerande ansats skulle såväl kunnat fungera men en del av artiklarna var väldigt korta så en kodning av ord kändes inte relevant. Det som även kunde ha gjorts är att jämföra Sanna Marin med någon finländsk manlig statsminister/ minister eller politiker som också har varit inblandad i en politisk skandal. Kvalitativ innehållsanalys ansågs som mest relevant för studiens syfte. Det fanns också andra

möjliga metoder som kunde ha fungerat för avhandlingens syfte och materialet kunde säkert användas på flera olika sätt.

5.3 Förslag till vidare forskning

Min studie har gett en del intressanta resultat för vidare forskning. Förslag på fortsatta studier är att se på mediernas roll i flera politiska skandaler. Man kunde till exempel jämföra om det finns skillnader i hur medierna rapporterar om män och kvinnors skandaler med att jämföra en eller flera manliga och kvinnliga politiker. Det skulle det vara intressant att göra en jämförande studie mellan manliga och kvinnliga politiker för att få insikter om eventuella skillnader som nyhetsmedier kan ha i sina skildringar. Ett annat förslag till forskning kunde vara att se på vilka typer av skillnader det finns i skandalerna mellan de olika partierna i Finland. Ytterligare kan det vara intressant att se på om skandalerna har ökat i antal över tid samt om typerna av skandaler förändrats med åren. Min undersökning berörde bara text så det kunde vara intressant att se hur politiker framställs i bilder och videor, specifikt under skandaler. Min undersökning koncentrerade sig bara på Finland så det vore viktigt att se hur situationen ser ut i till exempel andra nordiska länder.

6 Slutsatser

I detta avslutande kapitel diskuterar jag de övergripande slutsatserna och avhandlingens syfte samt ger förslag på framtida forskning inom området.

Syftet med denna avhandling är att bidra med kunskap om politiska skandaler ur ett könsstereotypiperspektiv. Tidigare forskning visar att det fanns skillnader mellan hur kvinnliga och manliga politiker gestaltades i media. Genom att se på fallet med Sanna Marin kan man se att en del könsstereotypiska gestaltningar finns kvar åtminstone i den finländska kvällspressen även om det kanske inte är så omfattande och ibland kan till och med vara omedvetet. Kvällstidningarna är även beroende av läsarsiffror och köp vilket kan många gånger leda till en mer skandalös rapportering. En jämförelse mellan dags- och kvällspressen skulle ha gett en intressant inblick i om det finns några skillnader kring typen av tidning och sättet som man rapporterade på. Jag skulle ändå påstå att relationen mellan media och politik mår bra i Finland så länge medierna vågar kritisera och ifrågasätta sina ledare. Det här kunde förstås göras genom en mer neutral rapportering som inte går alltför djupt in i politikens privatliv.

Gränserna för vilken typ av saker som har samhälls- eller politisk betydelse är svåra. Eftersom medborgarna får sin information om politik och politiker genom mediebevakning och eftersom vikten av politikens image framhålls, anses nästan allt som påverkar en politikers offentliga bild i allt högre grad vara värt att berätta. När man diskuterar politikens privatliv glömmar man ofta bort att denna observation inte sträcker sig till alla politiker med samma intensitet. På grund av sin särskilt ansvarsfulla ställning kan ministrarna anses vara under ännu hårdare observation. (Niemi, 2009).

Politiska skandaler och skandaler som berör politiker kommer antagligen alltid att finnas och att intressera folket. Därmed var den här skandalen inget undantag. Genom en undersökning av en manlig politiker kan det hända att man skulle hitta gestaltningar och könsstereotyper förknippade med män. Det kan hända att stereotyper sitter hårt i även när man behandlar mäns skandaler. Största delen av rapporteringen berörde ändå ordet ”jauhojengi” och misstanken om drogmissbruk vilket visar att tidningarna mestadels koncentrerade sig på det som kan tänkas vara det viktigaste.

Litteraturförteckning

Alexander, D., & Andersen, K. (1993). Gender as a Factor in the Attribution of Leadership Traits. *Political research quarterly*, 46(3), 527–545. <https://doi.org/10.1177/106591299304600305>

Allern, S., & Christian, v. S. (2018). Political Scandals as a Democratic Challenge: From Important Revelations to Provocations, Trivialities, and Neglect. Introduction. *International journal of communication*.

Geiss, S. (2014). Allern, Sigurd and Pollack, Ester (Eds.) (2012). Scandalous! The Mediated Construction of Political Scandals in Four Nordic Countries. *International journal of public opinion research*, 26(2), 269-272. <https://doi.org/10.1093/ijpor/eds026>

Allern, Sigurd & Blach-Ørsten, Mark & Kantola, Anu & Pollack, Ester (2012) "Increased Scandalization". Ingår i Allern, Sigurd & Pollack, Ester (red.) Scandalous! The mediated construction of political scandals in four Nordic countries. Göteborg: Nordicom <https://www.diva-portal.org/smash/get/diva2:1534752/FULLTEXT01.pdf>

Bobo, L., & Gilliam, F. D. (1990). Race, Sociopolitical Participation, and Black Empowerment. *The American political science review*, 84(2), 377-393. <https://doi.org/10.2307/1963525>

Bromander, T. (2012). *Politiska skandaler: Behandlas kvinnor och män olika i massmedia?*

Bryman, A. (2006). Integrating quantitative and qualitative research: How is it done? *Qualitative research : QR*, 6(1), 97-113. <https://doi.org/10.1177/1468794106058877>

Bryman, A. (2016). *Social Research Methods* (5. uppl.). Oxford: Oxford University Press.

Bryman, A. f., & Nilsson, B. (2018). *Samhällsvetenskapliga metoder* (Upplaga 3.). Liber.

Cejka, M. A., & Eagly, A. H. (1999). Gender-Stereotypic Images of Occupations Correspond to the Sex Segregation of Employment. *Personality & social psychology bulletin*, 25(4), 413-423. <https://doi.org/10.1177/0146167299025004002>

Chong, D., & Druckman, J. N. (2007). Framing Theory. *Annual review of political science*, 10(1), 103-126. <https://doi.org/10.1146/annurev.polisci.10.072805.103054>

Cucchi, S., & Cavazza, N. (2021). More guilty if woman: The role of gender and causal attribution in political scandals' impact. *The Journal of social psychology*, 161(2), 173-181. <https://doi.org/10.1080/00224545.2020.1779641>

Cucchi, S., Graziani, A. R., Guidetti, M., & Cavazza, N. (2021). Men and Women Defending Themselves from Political Scandals: Gender Stereotypes and Proneness to Forgive Scandalous Politicians. *International Review of Social Psychology*, 34(1), <https://rips-irsp.com/articles/10.5334/irsp.463>

Ekström, M., & Johansson, B. (2008). Talk scandals. *Media, culture & society*, 30(1), 61-79. <https://doi.org/10.1177/0163443707084350>

Ellemers, N. (2018). Gender Stereotypes. *Annual review of psychology*, 69(1), 275-298. <https://doi.org/10.1146/annurev-psych-122216-011719>

Elo, S., & Kyngäs, H. (2008). The qualitative content analysis process. *Journal of advanced nursing*, 62(1), 107-115. <https://doi.org/10.1111/j.1365-2648.2007.04569.x>

Entman, R. M. (1993). Framing: Toward Clarification of a Fractured Paradigm. *Journal of communication*, 43(4), 51-58. <https://doi.org/10.1111/j.1460-2466.1993.tb01304.x>

Eriksson Barajas, K., Forsberg, C., & Wengström, Y. (2013). *Systematiska litteraturstudier i utbildningsvetenskap: Vägledning vid examensarbeten och vetenskapliga artiklar*. Natur & Kultur.

Kumlin, S., & Esaiasson, P. (2012). Scandal Fatigue? Scandal Elections and Satisfaction with Democracy in Western Europe, 1977–2007. *British journal of political science*, 42(2), 263-282. <https://doi.org/10.1017/S000712341100024X>

Herkman, J. (2011). *Politiikka ja mediajulkisuus*. Vastapaino.

Hinton, P. R. 1. (2000). *Stereotypes, cognition and culture*. Psychology Press.
<https://doi.org/10.4324/9781315812311>

Hooghe, M., Jacobs, L., & Claes, E. (2015). Enduring Gender Bias in Reporting on Political Elite Positions: Media Coverage of Female MPs in Belgian News Broadcasts (2003–2011). *The international journal of press/politics*, 20(4), 395-414.
<https://doi.org/10.1177/1940161215596730>

Hsieh, H., & Shannon, S. E. (2005). Three Approaches to Qualitative Content Analysis. *Qualitative health research*, 15(9), 1277-1288.
<https://doi.org/10.1177/1049732305276687>

Ibroscheva, E., & Raicheva-Stover, M. (2009). Engendering Transition: Portrayals of Female Politicians in the Bulgarian Press. *The Howard journal of communications*, 20(2), 111-128.
<https://doi.org/10.1080/10646170902869429>

Jensen, Anders Todal & Fladmoe, Audun 2012: Ten Commandments for the scandalization of political opponents. Allern, Sigurd & Pollack, Ester (toim.) 2012: Scandalous! The Mediated Construction of Political Scandals in Four Nordic Countries.

Jägerhorn-Tabermann, J. (2018) Den finlandssvenska kulturjournalistiken i förändring – ”kris” eller paradigmskifte? En granskning av kultursidornas utveckling i HBL, VBL och ÅU 2007–2017.
https://helda.helsinki.fi/bitstream/handle/10138/277712/Jagerhorn-Tabermann_Jenny_Pro_gradu_2018.pdf?sequence=2&isAllowed=y

Kahn, K. F. (1994). The Distorted Mirror: Press Coverage of Women Candidates for Statewide Office. *The Journal of politics*, 56(1), 154-173. <https://doi.org/10.2307/2132350>

Kantola, A., & Vesa, J. (2013). Mediated scandals as social dramas: Transforming the moral order in Finland. *Acta sociologica*, 56(4), 295-308. <https://doi.org/10.1177/0001699313477872>

Kivioja, Pasi (2004) Alaston lööppi. Millaiset uutiset myyvät tabloid-lehtiä – ja miksi? Lähitarkastelussa Ilta-Sanomien lööpit, etusivut ja myyntiluvut vuonna 2002. Tampereen

yliopisto: Tiedotusopin pro gradu -tutkielma.
<https://trepo.tuni.fi/bitstream/handle/10024/91813/gradu00332.pdf?sequence=1&isAllowed=y>

Kraus, L. N. (2017). "You Know, Words Do Matter": Self-Presentation and Media Framing of the Rhetoric of Male vs. Female Politicians in the 2008 Clinton-Obama Presidential Debates.
Kumlin, S., & Esaiasson, P. (2012). Scandal Fatigue? Scandal Elections and Satisfaction with Democracy in Western Europe, 1977–2007. *British journal of political science*, 42(2), 263-282.
<https://doi.org/10.1017/S000712341100024X>

Kytölähti, A. R. (2020). "In the past few days, the Prime Minister seems to have gotten a superwoman's cape on her shoulders" – A thematic analysis of representations of Sanna Marin in Finnish news media. <http://www.diva-portal.org/smash/record.jsf?pid=diva2%3A1482371&dswid=7092>

Lefkofridi, Z., Giger, N., & Holli, A. M. (2019). When All Parties Nominate Women: The Role of Political Gender Stereotypes in Voters' Choices. *Politics & gender*, 15(4), 746-772.
<https://doi.org/10.1017/S1743923X18000454>

Ljung, S. (2014). "Hon är sniken - inte slarvig": En SFG-analys av hur kvinnliga och manliga politiker framställs i media efter skandaler. <http://www.diva-portal.org/smash/record.jsf?pid=diva2%3A786978&dswid=8460>

Lundell, Å. K., & Ekstrom, M. (2008). THE COMPLEX VISUAL GENDERING OF POLITICAL WOMEN IN THE PRESS. *Journalism studies (London, England)*, 9(6), 891-910.
<https://doi.org/10.1080/14616700802227845>

McKee, A. (2003). *Textual analysis: A beginner's guide*.

Moilanen, A. (2016). Political Scandals in Finland and in the UK: How Do the Media Cultures Differ? Reuters Institute Fellowship Paper University of Oxford.
<https://reutersinstitute.politics.ox.ac.uk/sites/default/files/research/files/Political%20Scandals%20in%20Finland%20and%20in%20the%20UK-%20How%20Did%20the%20Media%20Cultures%20Differ.pdf>

Cecilia Sumell

Newbold, C., Boyd-Barrett, O., & Van Den Bulck, H. (2002). The media book. https://monoskop.org/images/3/38/The_Media_Book_2002.pdf

Niemi, Mari K. (2009) Kohu- ja skandaalijournalismi moraalien ja moralismin keväessä. Ingår i

Pernaa, V., Niemi, M. K., & Pitkänen, V. (2009). *Politiikan journalismin tila Suomessa*. <https://www.utupub.fi/handle/10024/50475>

Nord, Lars (2001) Statsråden och dreven. Rainer-affären 1983 och Freivalds-affären 2000. <https://docplayer.se/2046651-Statsraden-och-dreven.html>

Nyby, Josefine. (2017), Innehållsanalys och diskursanalys. <https://docplayer.se/45574039-Innehallsanalys-och-diskursanalys.html>

Pickering, C., & Byrne, J. (2014). The benefits of publishing systematic quantitative literature reviews for PhD candidates and other early-career researchers. *Higher education research and development*, 33(3), 534-548. <https://doi.org/10.1080/07294360.2013.841651>

Pynnönen, A. (2013). Diskurssianalyysi: Tapa tutkia, tulkita ja olla kriittinen. <https://jyx.jyu.fi/handle/123456789/42412>

Ross, K. (2014). *Gender matters: A critical discourse analysis of media coverage and images of female politicians*.

Sikorski, C. (2018) The Aftermath of Political Scandals: A Meta-Analysis. *International Journal of Communication* 12(2018), 3109–3133. <https://ijoc.org/index.php/ijoc/article/viewFile/7100/2418>

Steck, H. (1989). Political Science -- The Politics of Scandal: Power and Process in Liberal Democracies edited by Andrei S. Markovits and Mark Silverstein. *Library Journal*, 114(7), 89.

Thompson, J. B. (2000). *Political scandal: Power and visibility in the media age*. Polity : Blackwell.

Cecilia Sumell

Tumber, H., & Waisbord, S. R. (2004). Introduction: Political Scandals and Media Across Democracies, Volume I. *The American behavioral scientist (Beverly Hills)*, 47(8), 1031-1039.
<https://doi.org/10.1177/0002764203262275>

Østbye, H., & Larsson, L. G. (2004). *Metodbok för medievetskap*. Liber ekonomi.

Bilagor

Tabell 1

Kodschema för artiklarna

Artikel	Rubrik	Författare	Datum	Typ av arti	Tidning
IL1	Nyt se on varmaa: Marin-videolla lauletaan jauhojengistä.	Pyry Vaismaa	18.08.2022	Nyhetstext	Ilta-Sanomat
IL2	Pääkirjoitus: Sanna Marinin sanat paljastavat, että harkintak	Valtteri Varpel	18.08.2022	Ledare	Ilta-Sanomat
IL3	"Ylimalkainen ja spekulatiivinen epäily" – näillä perusteilla p	Matti Pitkänen	24.08.2022	Nyhetstext	Ilta-Sanomat
IL4	Kärnä ja Purra haluavat Marinin huumeselaan – "jauhojeng	Jari Hanska & C	18.08.2022	Nyhetstext	Ilta-Sanomat
IL5	Marin: En ole käyttänyt huumeita – videot otettu muutama	Jari Hanska & C	18.08.2022	Nyhetstext	Ilta-Sanomat
IL6	Kolumni: Olisipa Sanna Marin nähnyt etkoilla kokaiinia	Oskari Onninen	31.08.2022	Kolumn	Ilta-Sanomat
IL7	Analyysi: Näin Sanna Marinin "jauhojengi" -keskustelu lipesi	Jussi Mäkinen	04.09.2022	Analys	Ilta-Sanomat
IL8	Näkökulma: Marin on vakavassa paikassa – tapahtumat on	Lauri Nurmi	18.08.2022	Kolumn	Ilta-Sanomat
IL9	Näiden henkilöiden kanssa Marin juhli kohuvideolla	Sanna Salo	18.08.2022	Nyhetstext	Ilta-Sanomat
IL10	Marin: "Minulla ei ole mikään ongelma mennä huumeiteil	Jari Hanska	18.08.2022	Nyhetstext	Ilta-Sanomat
IL11	Pitääkö pääministerin olla koko ajan päätöksentekokunnoss	Marko- Oskari	19.08.2022	Nyhetstext	Ilta-Sanomat
IL12	Petteri Järvinen esitti kovan uhkakuvan Sanna Marinin video	Olli Vainio	18.08.2022	Nyhetstext	Ilta-Sanomat
IL13	Marin perui itse lomansa ja lähti bilettämään – Suomi sama	Juha Ristamä	19.08.2022	Nyhetstext	Ilta-Sanomat
IL14	Marin: videoilla ei "mitään sellaista, mistä minun aviomi	Elli Harju, Mika	19.08.2022	Nyhetstext	Ilta-Sanomat
IL15	Näkökulma: Marinin videokohun loppusiivous kuuluu julkaisi	Aino Vasankar	19.08.2022	Kolumn	Ilta-Sanomat
IL16	Uusi video leviää pääministeri Marinista: kaulailee yökerhos	Sara Valavaara	19.08.2022	Nyhetstext	Ilta-Sanomat
IL17	Näkökulma: Sanna Marinille tuli Lahdessa valomerkki - "Mo	Mika Koskinen	25.08.2022	Kolumn	Ilta-Sanomat
IL18	Pääkirjoitus: Sanna Marin väisteli kysymyksiä toimintakyvyst	Perttu Kauppin	19.08.2022	Ledare	Ilta-Sanomat
IL19	Voiko Marinin bilevideo käännyä häntä vastaan vaaleissa	Heini Kilpamä	18.08.2022	Nyhetstext	Ilta-Sanomat
IS1	Puhutaanko Marinin bilevideolla sittenkin "jallujengistä"? I	Sara Sairanen	18.08.2022	Nyhetstext	Ilta-Sanomat
IS2	Näin Sanna Marin kommentoi kohuttua "jauho--jengi"-ter	Sara Sairanen	18.08.2022	Nyhetstext	Ilta-Sanomat
IS3	Somessa leviää vauhdilla bilevideo Sanna Marinista – pää	Heidi Vaalisto	17.08.2022	Nyhetstext	Ilta-Sanomat
IS4	Sanna Marin kommentoi netissä leviäviä videoita: "Itse en	Elisa Airasvirta	18.08.2022	Nyhetstext	Ilta-Sanomat
IS5	Tämän kaiken Sanna Marin kertoi kohu-bile-videosta – ilta	Sanni Mattila	18.08.2022	Nyhetstext	Ilta-Sanomat
IS6	Sanna Marin murtui kesken puheen kyyneliin: "Minä otan o	Hanna Vesala	24.08.2022	Nyhetstext	Ilta-Sanomat
IS7	Näin Sanna Marin puhui Lahdessa – murtui kyyneliin: "Viikko	Pasi Pieti	24.08.2022	Nyhetstext	Ilta-Sanomat
IS8	Pääkirjoitus: Marin halusi ravistella pääministeri-instituutio	IS	21.08.2022	Ledare	Ilta-Sanomat
IS9	Sanna Marin kommentoi toiminta-kykyään: "Yhtenäkkään aa	Elisa Airasvirta	19.08.2022	Nyhetstext	Ilta-Sanomat
IS10	Näin pääministerin kohuviikonloppu eteni – juhli yökerhossa	Olli Waris & Su	19.08.2022	Nyhetstext	Ilta-Sanomat
IS11	Kommentti: Idolistatus on suojellut Sanna Marinia – bilevide	Olli Waris	18.08.2022	Kommenta	Ilta-Sanomat
IS12	Ulla Appelsinin kommentti: Mikä sama ongelma yhdistää sel	Ulla Appelsin	23.08.2022	Nyhetstext	Ilta-Sanomat
IS13	Sdp antoi palautetta Marinille: "Tämä saisi olla nyt tässä"	Mika Lehto	24.08.2022	Nyhetstext	Ilta-Sanomat
IS14	Nämä 7 kysymystä askarrut-tavat Sanna Marinin kohauttane	Akseli Vanhala	19.08.2022	Nyhetstext	Ilta-Sanomat
IS15	Näin Sanna Marin kertoi hetkestä tanssi-lattialla Olavi Uusi-	Olli Söderkulta	19.08.2022	Nyhetstext	Ilta-Sanomat
IS16	Kommentti: Pääministeri Marin pelaa riskipeliä, sillä suur-on	Suvi Hautanen	20.08.2022	Kommenta	Ilta-Sanomat
IS17	Näin pääministeri Sanna Marin on juhlinut lomansa jälkeen -	Suvi Hautanen	20.08.2022	Nyhetstext	Ilta-Sanomat

Tabell 2

Tematiskt kodschema

Artikel	Emotioner	Jämföranc	Ålder & m	Kvinnliga p	Misstanka	Jauhoengi	Skaka om i
IL1						X	
IL2		X	X			X	X
IL3						X	
IL4						X	
IL5						X	
IL6			X			X	X
IL7				X		X	
IL8	X					X	
IL9							
IL10						X	
IL11						X	
IL12							
IL13							
IL14					X	X	
IL15					X		
IL16							
IL17			X		X		
IL18						X	X
IL19							
IS1						X	
IS2						X	
IS3							
IS4						X	
IS5	X						
IS6	X						
IS7	X						
IS8		X					X
IS9						X	
IS10					X		
IS11		X	X			X	
IS12		X	X		X		
IS13	X						
IS14						X	
IS15					X		
IS16					X		
IS17					X		

Artiklar

Iltalehti:

Nyt se on varmaa: Marin-videolla lauletaan jauhojengistä. 18.8.2022

<https://www.iltalehti.fi/politiikka/a/f6028179-18c5-44d1-a6b7-caac4e655c7f>

Pääkirjoitus: Sanna Marinin sanat paljastavat, että harkintakyky petti. 18.8.2022

<https://www.iltalehti.fi/paakirjoitus/a/e7532943-8c72-401d-bb64-9dfa7956d471>

"Ylimalkainen ja spekulatiivinen epäily" – näillä perusteilla poliisi jätti Sanna Marinin videon tapahtumat tutkimatta. 24.8.2022

<https://www.iltalehti.fi/kotimaa/a/19e77f6c-5bd2-4d44-8450-73817d9b2b15>

Kärnä ja Purra haluavat Marinin huumeseuulaan – "jauhojengi" puhuttaa perussuomalaisia. 18.8.2022

<https://www.iltalehti.fi/politiikka/a/626e76d1-90ef-44b2-b669-f5b4487c627a>

Marin: En ole käyttänyt huumeita – videot otettu muutama viikko sitten, luotin ettei niitä vuodeta. 18.8.2022

<https://www.iltalehti.fi/politiikka/a/0de02690-e813-4ced-88ed-3ee8123f16be>

Kolumni: Olisipa Sanna Marin nähnyt etkoilla kokaiinia. 31.8.2022

<https://www.iltalehti.fi/politiikka/a/26ede539-27e7-4f05-a1aa-3a966d4bc660>

Analyysi: Näin Sanna Marinin "jauhojengi" -keskustelu lipesi käsistä hetki hetkeltä. 4.9.2022

<https://www.iltalehti.fi/politiikka/a/310fc15f-d54b-4c5d-a655-6121c41c172b>

Näkökulma: Marin on vakavassa paikassa – tapahtumat on tutkittava avoimesti. 18.8.2022

<https://www.iltalehti.fi/politiikka/a/29a6c8e5-e720-4871-90b5-3b0c08cf9637>

Näiden henkilöiden kanssa Marin juhli kohuvideolla. 18.8.2022

<https://www.iltalehti.fi/viihdeuutiset/a/938afc7a-2671-4e6d-8f4d-c09ae2f0b1e3>

Marin: "Minulla ei ole mikään ongelma mennä huumeetesteihin" 18.8.2022

<https://www.iltalehti.fi/politiikka/a/79f5f878-8dd7-4c00-ae56-357c5e3b86cc>

Pitääkö pääministerin olla koko ajan päätöksentekokunnossa? Tutkijalta suorat sanat: "Pitäisi"

<https://www.iltalehti.fi/politiikka/a/b48fc750-8cd9-4799-950f-3cf6ff8ac1b1>

Petteri Järvinen esitti kovan uhkakuvan Sanna Marinin videokohusta: "Onko joku todella niin typerä?"

<https://www.iltalehti.fi/kotimaa/a/e2579317-e2b5-41ae-ae42-85c2c7d30089>

Marin perui itse lomansa ja lähti bilettämään – Suomi samaan aikaan tehostetussa sotilaallisessa valmiudessa

<https://www.iltalehti.fi/politiikka/a/2c42fd8c-36f7-4822-92d5-8c168e459da7>

Marin: videoilla ei "mitään sellaista, mistä minun aviomieheni ei tietäisi"

Cecilia Sumell

<https://www.iltalehti.fi/politiikka/a/0fc52a6e-5aa4-45c6-9f52-caf193209f16>

Uusi video leviää pääministeri Marinista: kaulailee yökerhossa intiimisti Olavi Uusivirran kanssa

<https://www.iltalehti.fi/viihdeuutiset/a/3bdf24a6-7169-4469-8be0-38e963f1c71f>

Näkökulma: Sanna Marinille tuli Lahdessa valomerkki - ”Moni sanoi ihan kunnolla”

<https://www.iltalehti.fi/politiikka/a/8bcc1af0-579b-46f2-99d0-9dcda4f08a69>

Pääkirjoitus: Sanna Marin väisteli kysymyksiä toimintakyvystään bileiltana

<https://www.iltalehti.fi/paakirjoitus/a/64a50788-6a1a-4152-9832-f67e80556828>

Voiko Marinin bilevideo kääntyä häntä vastaan vaaleissa? Asiantuntija monisanaisena

<https://www.iltalehti.fi/politiikka/a/991b2bde-4910-4723-ad8c-b1b03498f848>

Näkökulma: Marinin videokohun loppusiivous kuuluu julkaisijalle – ”Voiko joku olla niin typerä”

<https://www.iltalehti.fi/politiikka/a/c62103e5-ffdd-4674-b07f-8ccd3c4201b1>

Ilta-Sanomat:

Puhutaanko Marinin bilevideolla sittenkin ”jauhojengistä”?

<https://www.is.fi/kotimaa/art-2000009012585.html>

Näin Sanna Marin kommentoi kohuttua ”jauhojengi”-termiä – toinenkin lausahdus herättänyt huomiota

<https://www.is.fi/politiikka/art-2000009011830.html>

Somessa leviää vauhdilla bilevideo Sanna Marinista – pääministeriltä niukka kommentti

<https://www.is.fi/kotimaa/art-2000009011256.html>

Sanna Marin kommentoi netissä leviäviä videoita: ”Itse en ole käyttänyt huumeita”

<https://www.is.fi/politiikka/art-2000009011750.html>

Tämän kaiken Sanna Marin kertoi kohubilevideosta – ilta jatkui kahteen baariin

<https://www.is.fi/kotimaa/art-2000009011858.html>

Sanna Marin murtui kesken puheen kyyneliin: ”Minä otan opiksi”

<https://www.is.fi/politiikka/art-2000009023906.html>

Näin Sanna Marin puhui Lahdessa – murtui kyyneliin: ”Viikko ei ole ollut helppo elämässäni”

<https://www.is.fi/politiikka/art-2000009024507.html>

Pääkirjoitus: Marin halusi ravistella pääministeri-instituutiota ja sen hän todella teki

<https://www.is.fi/paakirjoitus/art-2000009018272.html>

Sanna Marin kommentoi toimintakykyään: ”Yhtenäkin aamuna ei ole ollut krapula”
<https://www.is.fi/politiikka/art-2000009015866.html>

Näin pääministerin kohuviikonloppu eteni – juhli yökerhossa pikkutunneille, vaikka loma viikonlopulta oli peruttu
<https://www.is.fi/politiikka/art-2000009014212.html>

Kommentti: Idolistatus on suojellut Sanna Marinia – bilevideokohun jälkeen rima jo vapisee
<https://www.is.fi/politiikka/art-2000009012552.html>

Ulla Appelsinin kommentti: Mikä sama ongelma yhdistää sekä Marin- että Loiri-keskustelua?
<https://www.is.fi/kotimaa/art-2000009019831.html>

Sdp antoi palautetta Marinille: ”Tämä saisi olla nyt tässä”
<https://www.is.fi/politiikka/art-2000009026081.html>

Nämä 7 kysymystä askarruttavat Sanna Marinin kohauttaneessa bilevideossa
<https://www.is.fi/politiikka/art-2000009013829.html>

Näin Sanna Marin kertoi hetkestä tanssilattialla Olavi Uusivirran kanssa
<https://www.is.fi/politiikka/art-2000009016408.html>

Kommentti: Pääministeri Marin pelaa riskipeliä, sillä suuronnettomuudet eivät tule kello kaulassa
<https://www.is.fi/politiikka/art-2000009016666.html>

Näin pääministeri Sanna Marin on juhlinut lomansa jälkeen – 9 päivän aikana neljä kertaa
<https://www.is.fi/politiikka/art-2000009017231.html>